

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:
 Pe un an 4 coroane.
 Pe o jumătate de an 2 coroane.
 Pentru România 10 lei anual.
 Abonamentele se fac la „Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE
 se primesc în biroul administrației (strada
 Poplăcii nr. 15).
 Un șir garmond prima dată 14 bani, a doua-ora 12 bani,
 a treia-ora 10 bani.

Colonisările.

Cuvântul *colonizare* înseamnă așezare sau aducere de oameni în un ținut oare-care, ca aceștia să se statornicească, să prindă rădăcini și să trăiască acolo din neam în neam.

E știut acum, că în cele mai multe ținuturi din Ardeal și Bănat, Români locuiesc în mari masse (adeacă tot Români în câte un ținut). Stăpânirile maghiare de mai mult 'și-au pus gândul, ca să schimbe acest lucruri așa, ca să rupă masele aceste de Români prin colonisări și facerea de sate ungurești în ținuturile române. Prin aceasta își ajung două scopuri. Întâiu dau pâne la o grămadă de Unguri prăpădiți și lipsiți și astfel își ajută neamul, ear' apoi prin colonisări isbutesc mai ușor a ne ține pe noi Români în o supunere economică.

Colonisările se fac așa, că stăpânirea cumpără pe banii țării moși mari grofești, printre Români și apoi le împarte în părți de câte 20 jugere și așează pe o astfel de parte câte o familie săcuiască sau ungurească. Colonistii, se înțelege, trebuie să plătească pământul, dar' numai pe încetul, abia în decurs de 40 de ani, cu câte 4%, sau 4 la sută. Din astfel de coloniști sau familii așezate se fac apoi cu încetul sate ungurești în ținuturi, unde mai înainte nu era picior de Ungur.

Colonisările la noi le-a început stăpânirea mai de mult, dar' la început n'a prea isbutit. Au fost așezați Unguri cu deosebire în unele părți ale Bănatului, dar' coloniștii nu plăteau regu-

lat, mulți fugeau dincătrău au venit și în urmă nu se prea găseau coloniști.

Cu toate acestea însă stăpânirea a continuat cu colonisările și acum se pare, că de aci înainte vor isbuti mai bine. Cel puțin așa ne asigură ministrul de agricultură *Darányi*, și se vede, că stăpânirea va purta tot mai mult gând colonisărilor și va cheltui tot mai mulți bani pentru a le da avânt.

Colonisările, așa cum se fac la noi, formează o parte a *luptei economice*. Și fiindcă ele sunt începute și plănuite a se face printre noi Români, trebuie să petrecem cu luare aminte lucrarea, ce se face în privința aceasta.

Am amintit, că colonisările se fac acum în două părți ale țării: în Bănat și Ardeal. În Bănat s'au început mai de mult și acolo sunt deja sate întregi de coloniști unguri, cum e Igazfalva, Gomboș etc.

În Ardeal s'a început lucrarea de colonizare în trei locuri. Mai întâiu la Șarmaș și înspre Bistrița. Apoi acum se urmează mai departe: în Bun și Ferihaz pe Târnavă. În comunele aceste și în cele învecinate stăpânirea a cumpărat la 4482. de jugere, pe care se vor coloniza Săcui. S'au cumpărat moși tot spre scopul acesta la *Tritul-de-sus*, la marginea Câmpiei ear' acum mai nou moșia grofului *Andrássy* din hotarul *Ludoșului* și al *Bogatei* de pe Murăș. La Ludoș s'a mai întemplat'apoi, că un proprietar de acolo *Eczken* a dăruit statului moșia sa de 1300 jugere, spre scopuri de colonizare și cu condiția, ca până trăește să 'i-se plătească 5%, după prețul moșiei.

Aici la Ludoș, pe cele două moși ale lui *Eczken* și *Andrássy*, se vor așeza, începând cu anul viitor, la 1500 suflete de Săcui, ca coloniști, ca să unguriseze și stăpânească Ludoșul și împrejurimea.

Așa stăm cu colonisările, cari pentru noi, așa cum se fac, sunt primejdioase. Dar' despre ele vom mai vorbi în nrii viitori.

Din Austria. »P. Lloyd« de ieri are o depeșă de următorul cuprins: Pe baza unor informații dela toate partidele mai mari, se pare, că alegerea delegațiunii și a comisiei de cuotă nu va da de nici o pedecă.

În ședința de alaltăieri a clubului polon, a fost o discuție vehementă, în chestia secției galițiene din ministerul de interne. Mai mulți oratori au condamnat aspru politica nesigură și de duplicitate a guvernului.

Pentru ședința de azi Germanii radicali 'și-au retras mai multe interpelații și Cehii au declarat, că nu vor conturba ședința.

Așa e stăpână nesiguranța, de azi pe mâne, în stările parlamentare din Austria.

Sentență de moarte. Din Sofia vine știrea sensațională, că comitetul macedonean în ultima sa ședință a decis, să nu cedeze presiunii marilor puteri și să continue cu răsvrătirea Macedoniei. Comitetul a provocat reuniunea de tir din Sofia, care dispune acum de 2200 membri, ca să

FOITA.

Poesii populare.

Din Șoimușul-român.

Culese de E. Teodor Libeg, ped. an. II.

Bade pentru dumniata
 M'am topit ca cânepa,
 Bade, de dorușul tău
 M'am topit ca inu 'n tău.

Sedeți fete pe gunoi
 C'om veni și după voi
 Când vor fi Paștile Joi,
 Cu șese boi înjuțați
 Când vor fi Paștile Marți.

Nu veni badeo la noi
 Că mama nu 'ți-o da boi,
 Dar' te du la cea găzdacă

Că 'ți-a da doi boi și-o vacă
 Și locul de peste apă.
 Locul apa 'l-a mîna,
 Boii câinii 'i-or mîncea,
 Tu cu hida-'i rămînea.

De pe Câmpie.

Culese de Simeon Suein Triteanu, cantor.

Mult mă 'ntreabă măicuța
 De ce doresc pe badea?
 Lasă maică să-'l doresc
 Că n'am știut ce iubesc,
 C'am iubit un clop cu peană
 N'am știut c'a fi cătană.
 Am iubit o rujă-umplută
 N'am știut c'a fi regrută,
 Și-am iubit un păunaș
 Neamțu 'l-a dus la oraș.

De-ai fi soare grăitor
 Pe cum ești de mergător
 Eu soare te-aș întreba
 N'ai văzut pe bădița?

Și-apoi soare mi-ai răspunde
 De 'l-ai văzut oare-unde:
 Pe bădița 'l-am văzut
 P'un rit verde necosit,
 Era galbin de urit,
 Pe-un rit verde negreblat,
 Tot negru de supărat.

Din Șeica mare.

Culese de I. Tudor.

Bată-te crucea de naș
 Cu cine mă cununaș,
 Cu toanta dela oraș.
 Zi nașule să se ducă
 Că la noapte mă mîncă.
 Ea se dă la vaci să mulgă
 Vacile se dau s'o 'mpungă.
 Ha ho ho vacă bărnaie,
 Că nu-'i dracu să vă spaie,
 Căci stăpâna vă dă paie.

continue acuirarea de membri. Mai departe comitetul cu toate voturile contra două, a decis moartea prințului Ferdinand și cu executarea sentenței criminale a însărcinat pe membrii din Ruscuiuc și din Salonichi ai comitetului. Prințul Ferdinand a și aflat în ziua următoare pe masa de scris sentența de moarte, ce 'i-s'a adus în scris la cunoștință din partea comitetului.

Contra comitetului macedonean se iau în Bulgaria măsuri tot mai severe. Ministrul de justiție Dr. Dancett a adresat zilele acestea oătră procurori și juzii de instrucție o circulară, în care îi face atenți, că țeara e parcursă de agenți de-ai comitetului macedonean, care scot bani cu amenințări dela cetățeni. Ministrul îndatorează pe magistrați a lua cele mai severe măsuri contra acestor agenți.

Ca la noi. Ziarul naționalist-poporal, »Deșteptarea«, din Bucovina, ne aduce știrea despre condamnarea redactorului seu, dl Atanasiu German. Incriminată a fost o notiță, în care, între altele se spunea: »...am avut prilej a participa odată la un examen public, care s'a ținut la școala aceea, am făcut trista observare, că d-na Preliptzan e foarte părtinitoare, căci ea se ocupă mai mult cu copilele germane, și numai cu acele copile române, cari pot încurca ceva nemțește, pe când de celelalte habar n'are«. — Pentru-că a criticat activitatea unei învățătoare, după merit, conform realității, a fost înproceșuat de respectiva d-nă Preliptzan. Deși s'a dovedit prin martori adevărul celor spuse, deși s'a constatat că acuzatoarea nici nu posedă limba română, deci nu se putea ocupa cu acele copile de Român, cari nu știau nemțește, totuși redactorul român a fost condamnat la două luni închisoare, purtarea speselor și publicarea în ziar a sentenței. Contra sentenței s'a făcut recurs.

Casul acesta este cu atât mai revoltător, căci se știe, că în Austria Români sunt cei mai loiali și mai pașnici. Nu atacă existența nimănui și ei totuși sunt zilnic atacați atât de Ruteni, cât și de guvernul țării și din

partea tuturor autorităților administrative. Baronul Bourguignon face rele servicii patriei sale, când crede a-și câștiga merite prin continua persecutare a fraților bucovineni. Sentența adusă contra confratelui nostru bucovinean este o tristă dovadă de sistemul nesănătos ce domnește în Bucovina. Este un simptom trist de tot, când pentru pronunțarea purului adevăr ești condamnat la temniță și spese, contra ori-cărui reson.

Românii bucovineni însă vor lupta și mai departe, contra tuturor invectivelor dușmănoase. Loviturile ce în continuu se pornesc chiar din partea acelor, cari ar trebui să 'i ocrotească, le servesc spre ofelire la lupta pentru viitor. Adevărul, resonul sănătos, trebuie să ese odată învingător.

Planul de colonizare.

Cum se va face la Ludoș colonizarea se vede din planul pe care 'l-a împărțit un comisar de-al stăpânirii unei foi ungurești și care e următorul:

Cele două moși mari din hotarul Ludoșului se vor împărți în moși de câte 20 jugere cat și pe fiecare moște se va construi câte o casă.

Moștile aceste se vor da apoi la familii de Săcui, aduse din acea parte a Săcuii, unde poporațiunea e prea deasă. Fiecare colonist va primi deci câte 20 jugere, o casă de locuit gata și nutreț pe un an de zile. Coloniștii trebuie să aibă fiecare o avere de cel puțin 2000 de coroane în vite și unelte economice. Dreptul de colonist nu e permis a se înstrăina în decurs de 15 ani.

Colonistul plătește în cei dintâi doi ani 2%, după valoarea moștei primite. În anul al treilea se începe apoi plățirea anuităților, cu 4%, în restimp de 40—50 ani. Colonistul are drept a plăti în un an și mai multe rate de anuități. După plățirea întregii valori, moșta devine proprietatea colonistului.

Pe teritorul uriaș, ce stă la dispoziție în hotarul Ludoșului, se vor forma 2—3 colonii mai mici, fiecare de câte 500 suflete. În privința administrativă aceste colonii se vor încorpora la

Ludoș. Se va începe însă lucrarea, cu scopul ca mai târziu să se formeze o comună mai mare, care va fi numită »Eozkenfalva«.

Coloniștii vor fi adunați din diferite părți ale Săcuii. Ei nu pot fi decât Maghiari (Săcui) și să aibă vieată nepătată.

Colonizarea, după un plan bine definit, se va pune în lucrare numai peste un an. Până atunci moștile vor fi cultivate din partea statului în regie proprie.

Schimbare de guvern în România.

Am spus în rîndul trecut, că în Țeara-Românească, guvernul este silit ca să arunce dări noue și să facă o mulțime de economii pentru a pute acoperi toate cheltueile țării fără să iee vr'un împrumut nou. Asupra legilor de dare însă guvernul nu s'a putut înțelege pe deplin cu o parte a deputaților din partidul conservator, așa, că în ședința de Luni neînțelegerea a ajuns acolo, că punându-se treaba la vot, majoritatea parlamentului a votat neîncredere guvernului presidat de dl P. P. Carp. În urma acestui vot de neîncredere, dl Carp s'a văzut silit să părăsească puterea, cu întreg guvernul și partidul conservator, și astfel 'și-a dat abdicarea. M. S. Regele Carol, primind abdicarea dlui Carp, a însărcinat cu alcătuirea unui nou minister pe dl D. A. Sturdza, șeful partidului național-liberal. Astfel dar' s'au schimbat partidele: au ajuns la putere liberalii în loc de conservatori.

DIN LUME.

Bulgaria în ferebere.

Toată lumea privește cu spaimă spre țeara aceasta. Vestitul comitet macedonean suflă greu a revoluție. Se vede, că se topește zăpada, că vine primăvara: Earăși se vorbește de izbucnirea unui războiu în Balcani. Căci Bulgarii vreau să cucerească Macedonia și să o unească cu țeara lor. Dar' la așa ceva se vor împotrivi Sărbii, Grecii, Turcii și Români. Norocul, că Rusia a pășit cu toată hotărîrea în contra neastimpăraților. La îndemnul ei Turcia a

gre și încrețite; în cisme au ciorapi (ștrimfi), care ajung un lat de mână mai sus decât tureacul cismeii, ciorapii sunt făcuți în colori frumoase, la unii în tricolorul românesc, peste mijloc se încing de regulă cu »brăciri« frumos lucrate de femeile noastre, cămașa dinainte se trage oșiră mai sus și e bine întinsă, ear' dinapoi e mai jos și se încrețește frumos, în spate poartă »laibăr« numit și »ciure« din cioareci vineți de casă și e lucrat de croitorii nostri frumos cu postav negru și verde; de e frig se îmbracă peste laibăr un fel de țol, asemenea din cioareci de casă, care e croit în forma rok-urilor nemțești, care se numește »Iancăr«, și e lucrat cu postav, la guler, la buzunare și la mâneci, în cap poartă pălării, verde-închis, cu panțică lată ca de un lat de mână, verde-deschis, în partea unde se împreună capetii e crestată; așa e portul la toți cei tineri, ear' la ziua nunții mirele se cunoaște dintre ceialalți numai pe floarea

Din Văleni (comit. Maramurș).

Culese de Petru Balint, curator.

Creangă verde-a mărului
Poruncit-am mândrului,
Frunză verde-a călinii,
Că cu el nu m'oi iubi,
Mai bine m'oi prăpădi.
Păsăruică de pe grui
Du-te spune-i mândrului
Că nu-i trag nădejdea lui.
Păsărea de pe vâlcea
Spune-i mândrului așa:
Nu-mi tragă nădejdea mea,
Că nădejdea mea-i așa
Ca și ghița de sub punte
Când pășești pe ea se rupe,
Ear' nădejdea mea-i așa
Ca și ghița subțirea
Când te sui pe ea pocnea.

Pân'am fost la mama mea
Fost-am pui și turturea
Și dragă cui mă vedea.
De cându's la mama lui,
Nu's nici pasăre nici pui
Nici's dragă nimănui,
Câte-odată nice lui.

Pân-am fost la mama fată
Fost'am ruje după masă
Rosmarin verde-n fereastă,
De cându's la mama lui,
Fost'am ruje după ușe,
Rosmarin verde-n cenușe.

„Datine și obiceiuri“.

Nunțile țeranilor români din comuna românească Târnova (lângă Reșița).

(Urmare).

Acum, până ajunge nunta acolo voesc să vă spun ceva și despre îmbrăcămintele mirilor, dar' și despre a nuntașilor, și despre cum merg ei pe drum.

Mirele e îmbrăcat cu cămașă de pânză de »bumbac în bumbac«, țesută de femeile noastre, asemenea și ismene; cămașa e frumos lucrată la guler și la pumnași și la piept e împistrită și e lungă până la genunchi și pe poale are ciurătură, în picioare unii se încălță cu opinci, dar' cei mai mulți cu cisme ne-

luat măsuri aspre în contra comitetului macedonean. Deasemenea și guvernul bulgar din Sofia a trebuit să dea poruncă tuturor autorităților din țeară, ca să vegheze și să pedepsească cu asprime orice mișcare revoluționară. Banditul Sarafoff și toată ceata lui însă dau mereu înainte, par'că nici nu le-ar păsa de poruncile rusești și ale celorlalte puteri mari. Ei au hotărât chiar *moartea prințului Ferdinand* al Bulgariei. Pășirea necruțătoare a Rusiei în contra revoluționarilor bulgari, a făcut pe mulți să se mire, căci se știa, că Rusia este protectoara Bulgariei. Lucrul se explică așa, că după moartea lui Milan, Rusia s'a apropiat mai mult de Sârbia, care e supărată foc pe împărăția austro-ungară din cauza înmormântării lui Milan. Această apropiere a îndemnat pe conducătorii monarhiei noastre, ca față de Bulgari să se arete acum mai binevoitori.

Italia.

Știm, că Italia dimpreună cu Austro-Ungaria și Germania formează alianța celor trei țări față de alianța ruso-franceză. Italienii însă au început să-și cam peardă simpatia pentru o astfel de tovarășie politică. Guvernul italian a înștiințat deci atât la Viena, cât și la Berlin, că ținând socoteală de voința țării numai atunci va mai fi aplicat să reînnoiască alianța întreită, dacă între ea și celelalte 2 țări se va încheia mai întâiu o învoială sau tractat comercial.

Francia.

Lucrătorii de mine din toată țeara s'au pus în mișcare. Ei doresc, ca să nu fie obligați a munci mai mult ca 8 ciasuri pe zi, ear' după-ce au muncit 25 de ani să aibă drept de pensie, câte 2 franci pe zi.

Războiul

La începutul săptămânii a venit o veste sguduitoare pentru Englezi, că generalul lor *Dorrien a căzut prins cu 2000 soldați în mâinile Burilor conduși de Botha*. Acum s'a întors vântul. Telegrama peste telegrama vestesc, că Burii sunt zdrobiți, că au pierdut o mulțime de oameni și o sumă colosală de arme, vite și caré și că atât genera-

lul *L. Botha* cât și *De Wett* sunt luați la goană și fug cu oștile risipite. Dumnezeu mai știe, unde vor ajunge lucrurile. Burii vor cere întervenirea Țarului.

Știri mărunte.

Din Londra. Guvernul cere un credit suplimentar de 1,018.731 pfunți șt. pentru acoperirea până la 31 Martie a novelor cheltueli. 20.000 pfunți sunt pentru călătoria în colonii a astronomului și a soției sale.

Din Madrid. Cu formarea noului cabinet este încredințat *Silvela*.

SCRISORI.

Ședință literară în Agnita.

Bucurie, mângâiere și mulțumire sufletească ne-a procurat ziua de 3 Ierarchi, adevă 30 Ianuarie st. v. a. c., în care zi de dimineața de pe la orele 10 puteai observa primblându-se prin piața opidului Agnita grupuri - grupuri învățători și preoți din tractul întreg.

O prea nimerită idee a fost aceea, când zelosul învățător din Agnita dl Ioan Paicu s'a pus în conștelegere cu dl Nicolau Moldovan, neobositul șef tractual, ca pe ziua suscitată să se concheme pe lângă preoțime și învățătorimea noastră din tract, cari după ședințe să participe cu toții la producțiunea teatrală de seara, ca să fie vorba dlui I. Paicu, o convenire socială română în toată puterea cuvântului.

Puțină pedecă s'a pus și acum, dar' s'a delăturat la timp potrivit și astfel munca harnicului dascăl din Agnita a fost răsplătită prin dese gratulări ale tuturor celor de față, ear' succesul s'a arătat în toată splendoarea sa.

Ca unul care am participat atât la ședința literară a învățătorilor de ziua, cât și la petrecerea ce a urmat seara, mă simt îndemnat și competent chiar a scrie ceva despre decursul ambelor conveniri, rugând totodată pe Prea On. Redacțiune să binevoiască a publica șirele acestea în acest prețuit ziar.

Ședința literară.

După-ce în înțelesul propunerii dlui I. Muntean, învățător în Bârghiș, ne pre-

sentăm în corpore în ședința conferenței preoțești, pentru-ca prin o acomodată vorbire a sus numitului domn învățător, să aducem simțămintele noastre de alipire și credință față de iubitul nostru șef tractual și de domni parochi, ca directori școlari, în numele cărora răspunde în cuvinte alese dl adm. proșpresb. N. Moldovan — zic după prezentare ne întrunim în școala gr.-or. din loc, unde ni-se cetește primul punct din program, de dl Ioan Muntean, învățător în Bârghiș: »Femeia din punct de vedere pedagogic și psihologic«.

Temă foarte bine și cu cunoștință de cauză lucrată. Din tema aceasta lucrată de numitul am putut constata, că dl Muntean este un tiner cetit. Învățătorimea i-a exprimat mulțumită pentru această temă. Ear' la propunerea dlui I. Paicu, fiindcă lucrarea aceasta e potrivită pentru a se publica într-o foaie, fiind foarte instructivă, îl roagă învățătorimea a o publica în vre-o foaie, care circulează și printre dînșii.

A urmat apoi dl Paicu, învățător în Agnita cu tema sa: »Ceva despre psihologia școlii în legătură cu pozițiunea învățătorilor«. Pentru cei-ce îl cunosc și cunosc scrierile dlui Paicu, nu sunt necesare laudele mele. Mulțumita ce i-s'a adus din partea învățătorilor prezenți și cum au consimțit cu toții cu cele espuse de dl Paicu în tema sa, nu mă mai ocup, ci insist cu tărie și pe calea aceasta, să o publice în vre-o foaie. A o publica nu se prea învoește, de oare-ce prea i-se pare, că dă de gol starea adevărată a lucrurilor; dar' fiindcă îl cunoaștem ca pe omul, care nu se prea teme de lucrul ce umblă întru întunec și nici de dracul de amează-zi, îl rog pe această cale cel puțin a o ceti în conferința învățătoarească din anul acesta. Căci în aliniatele ultime s'a dat de dl Paicu și unele îndrumări învățătorimii, cari recunoscute fiind de bune, s'au primit în principiu cu unanimitate de cătră toți învățătorii. Ar fi bună cetită în conferința învățătoarească din anul acesta, ca să vedem ce zic și alți învățători din alte părți.

Dascălul.

»scumpă« ce o poartă în pălărie, căci ceialalți poartă flori naturale.

Mireasa poartă cămașă de pânză de bumbac, care e frumos împistrită, la guler e încrețită, pe piept la gura cămeșii sunt ear' împistrituri, la mâneci dela umăr până la cot sunt făcute pene frumoase, ear' la capăt e mâneca strinsă unde se îmbumbă și are »fodori«, la poale are ciurătură și oipcă, în picioare poartă cisme negre, peste mijloc se încinge cu un brâu frumos, ca de vre-o palmă de lat, peste brâu cu brăciri împuiate, peste care apoi se leagă, dinapoi opregul — țesut de femeile noastre foarte frumos cu »pui și cu alesături«; el e numai de o palmă de lung, dar' de el atrnă în jos ciucurii până la călcăie — și dinainte cătrința, care asemenea e lucrată în casă și e frumoasă, la multe e tricolorul românesc național, pe spate poartă cojoc frumos lucrat cu flori, alb sau brunet, căruia li zic pieptar, la gât poartă mărgele și bani și pe cap

poartă, cum v'am spus mai sus, sovonul ori flori scumpe, cumpărate din dughean, asemenea se poartă și femeile cele tinere, numai cât acestea la cap au alt port, despre care vă voi spune la alt loc. Acum să vedem în ce rînduială merge nunta pe drum?

În fruntea nunții merg nănașii, cel mai bătrân de-a dreapta, ear' cel tiner de-a stînga, ei au fiecare o ploșcă cu răchie, care e legată cu curele și pe care o poartă spânzurată pe mâna dreaptă; după ei merge mirele (numit și »june« și »tinerul«), după mire la vre-o 3 pași merge cel cu steagul numit, cum am spus mai sus, »coadă roșie« sau »stăghlși«, după ei merg apoi ceialalți nuntași, (trebuie să spun, că: când îi vezi pe nuntașii tîrnoveni, toți la o formă îmbrăcați și toți voinici unul ca altul, gândești că e un fel de »gardă militară«), după nuntă vine muzica, ear' după muzică ca la vre-o 4 pași vin geverii cu mireasa și mai vre-o două-trei muieri,

neveste, care însoțesc pe mireasă până seara. Pe drum cât merg cu nunta, nuntașii toți chiotesc și hurează, cântă și fac larmă, — că-i nuntă, nu-i mort, — după-ce ajung la biserică, nănașii, mirii, geverii și femeile intră în biserică, după aceea vine crâșnicul la ușa bisericii cu un taier și intrând toți nuntașii în lăuntru, fiecare pune 2 cruceri pentru sf. biserică; după aceea nuntașii es afară, și până preotul le cântă mirilor »Isaia dântuște«, nuntașii joacă. Când gată preotul, atunci ese afară și el cu mirii și punându-se preotul în fruntea jucătorilor, joacă o horă mare ori un »brâu«, în care joacă și cei tineri (mirii); după-ce se gată jocul, nunta pleacă la mireasă acasă. Apropiindu-se nunta de casa mireșii, geverul mic fuge înainte și luând o găletușă (doniță) cu apă, în care are o chită de busuioac, se pune la ușa căsii.

Ajungând nunta, mai întâiu intră domnul mare, care aruncă un crucer în găleată, după el intră mirele, apoi domnul

DIN TURDA.

Adunarea generală a »Arieșanei«. — Producțiunea teatrală și petrecerea meseriașilor români.

»Arieșana«, institut de credit și economii din Turda și-a ținut Sâmbătă, în 23 Februarie a XV-a adunare generală. Într-o corespondență publicată în »Tribuna« mai zilele trecute s'a făcut deja mențiune despre progresul îmbucurător ce l-a dovedit »Arieșana« și în anul de gestiune expirat. O dovadă aceasta despre crescândă încredere a publicului față de institut.

Mai ales creșterea în progresiune geometrică a capitalului de depuneri ne dă dovadă vie despre buna chiverniseală și despre consolidarea băncii. Îmi aduc aminte, că înainte de aceasta abia cu 5 ani depunerea abia a trecut peste 50—60 mii florini, ear' în anul acesta a trecut peste 150 mii florini.

Venitul curat de aproape 10 mii florini îl află a fi în proporție cu mărirea capitalului social și a depunerilor, ceea-ce e semn, că institutul stă și azi pe baza morală și românească, pe care au pus-o întemeietorii ei.

Pentru-că după modesta mea părere un institut, care pe lângă un capital mic realizează un profit curat relativ prea mare, dovedește, că acela nu are înaintea ochilor binele poporațiunii, care recurge la spriginul ei, ci numai interesele egoistice ale acționarilor lacomi după dividendă grasă.

În privința aceasta multe institute de ale noastre ar trebui să imiteze mai bine pilda băncilor săsești, decât a celor ungurești, care spre a dovedi un profit net cât mai mare nu se mulțumesc numai cu cele 8%, permise, ci sub diverse titule iau procente terifiante.

Rățiunea de a fi a băncilor noastre este tocmai de a feri poporațiunea română de astfel de exploatare.

Dar' să trec la obiect:

Adunarea generală a decurs cât se poate de liniștit și demn.

Dl președinte Iuliu Bardosy deschizând adunarea și-a exprimat bucuria putând constata frumoasele progrese realizate și în anul trecut.

Se dă cetire raportului direcțiunii și a comitetului de supraveghere, fiind primite ambele cu o vedită complăcere din partea acționarilor prezenți în număr mare.

mic și apoi ceialalți, dar' fiecare trebuie să arunce un crucer în găleată și gevrul îi botează cu busuiocul udat. După-ce-s toți în lăuntru se așează la masă, ear' gevrul se duce cu găleata în grădină și toarnă apa la un pom tiner și roditor (ca și mirii să fie tot tineri și să se sporească - înmulțească), după aceea numără banii și intră și el în casă. După-ce-s toți bine așezați li-se aduce mai întâiu răchia, dar' ca și la nănași, în blide. De e chemat și preotul la nuntă, atunci binecuvântă el beutura și mâncarea, ear' de nu-i chemat, atunci binecuvântă un altul, care e cam bisericos și pricepe oțră. După răchie se aduce zamă de carne cu tăietei, după aceea carne și curechiu, la care se adaoge mălaiu ori mămligă, apoi sunt gata, (la noi nu-i vorba de fripturi, ori de aluaturi, ori de vin sau bere, ci lucru simplu, dar' bun). (Va urma).

Urmează împărțirea profitului curat, primindu-se întru toate propunerea direcțiunii.

În comisia de supraveghere s'a ales ca membru nou prin aclamațiune dl Samoilă Poruțiu, preot în Cianul-deșert.

La punctul propunerilor dl Valer Poruțiu, membru în comisia de supraveghere face 2 propuneri foarte salutare; una referitor la crearea unui fond cultural, a doua referitor la augmentarea fondului de pensii al funcționarilor. După o scurtă discuțiune prima se transpune direcțiunii, în a cărei competență cade, ear' a doua se amină deocamdată pentru alte vremi.

Eshauriându-se ordinea de zi, dl președinte a închis adunarea generală mulțumind celor de față pentru interesele și bunul cumpăt dovedit în decursul ședinței.

Seara a avut loc producțiunea teatrală a meseriașilor români. Trebuie să constat, că m'a surprins plăcut zelul bravilor meseriași din Turda. Nu numai producțiunea ca atare, ci și tot ce am văzut prin sală ca decorațiune: bina, culisele, candelabrele, toate sunt produse a muncii lor.

În privința aceasta merită laudă domnii Urcan, Bologa și Lupu, meseriași fruntași, cari ei însuși au făcut toate obiectele aceste fără a pretinde nici o desdaunare.

La 8 ore s'a întrunit în sala cea mare din »Central«, un public frumos din Turda și jur. Am remarcat dintre inteligență familia Dr. Pătăcean, Codarcea, Dr. Ciuta, Lucia Bologa, Gaia, Petricas, Rogozan etc., apoi toți meseriașii și o mulțime din jur.

Pieseii teatrale i-a premers un dialog despre folosul meseriilor, executat cu mult curaj de 2 cafe, de ale căror nume nu-mi aduc aminte.

A urmat apoi comedia »Leac pentru soacre«. Luând în considerare, că e prima reprezentație de diletanți în Turda, pot zice cu inima liniștită că a succes peste așteptare. Mai ales domnișoarele Ninuca Codarcea, Lina Rogozan și Teresia Gomboș și-au achitat cu mult șic rolurile lor, secerând în câteva rinduri meritate aplause. Merită laudă chiar și pentru aceea, că au aflat de bine »să se mestece între meseriași«, cum ar zice cutare aristocrat de ai noștri, și să-i spriginească cu fapta. Bine a jucat și dl Florea, calfă de comerciant, apoi tinerii Stefan Fehér și Ioan Chiș.

După teatru a urmat joc până în zori de zi. În pauză s'a jucat »Călușorul« și »Bătuta« cu cunoscuta precisiune, secerând aplausele publicului. Vătavul a fost și de astă-dată dl Silviu Bologa.

În pauză s'au ținut toaste însuflețite. Au vorbit: dl președinte al meseriașilor Dr. E. Pătăcean, salutând publicul, dl Iuliu Bardosy pentru meseriași și pentru vrednicul lor președinte Dr. Pătăcean, dl Valer Bugner pentru d-na Dr. Pătăcean. A mai vorbit cu cunoscuta vervă G. Pătăcean. În numele meseriașilor a ținut o frumoasă vorbire Iosif Urcan, măsar.

Resultat material încă a fost îndestulitor, mai ales că au avut multe spese cu bina și cu ornamentele. v. m.

Din Bistrița.

Sâmbătă, în 16 Febr. st. n. a avut loc în sala cea mare dela »König von Ungarn« cina comună cu inteligența, aranjată de »Reuniunea meseriașilor români« din loc. Scopul acestei conveniri a fost, ca să se facă o apropiere oarecare între meseriași și domni și să li-se

de ocazie celor dintâiu de a se convinge nemijlocit despre interesul ce-l poartă inteligența față de tinera reuniune.

La invitarea meseriașilor s'a prezentat la convênire întreaga inteligență frunțată cu excepția doar' a acelor cari au fost împedecați prin morb, ori au fost absenți din Bistrița.

S'au ținut cu ocazia aceasta o serie de vorbiri însuflețite și pentru meseriași de tot instructive, cari vor avè influență bună și hotărîtoare asupra desvoltării clasei meseriașe din Bistrița.

Cuvântul de deschidere l-a ținut domnul president al meseriașilor Dr. V. Pahone, arătând însemnătatea și scopul convenirii și mulțumind inteligenței în numele reuniunii pentru spriginul dat.

Numai decât se ridică dl jude în pens. V. Ranta și salută reuniunea, asigurându-o de spriginul tuturor. Totdeodată le adresează meseriașilor două povești: prima, ca să se dedice cu tot zelul meseriei lor, să producă lucruri de valoare, căci numai astfel vor pute lua concurența cu străinii; a doua-oară le pune la inimă, ca pe viitor să nu mai încheie căsătorii cu Nemțioi și Unguroici, când sînt fete de Român. Să întemeieze familii românești și să crească copiii numai românește. Dl Matheiu, cond. de tipografie salută în numele măiestrilor pe oaspeți. După dînsul se scoală dl Dr. G. Tripon și ne ține o frumoasă vorbire, dând prețioase povești tinerilor meseriași, legându-le la inimă dorul de muncă cinstită.

Mai vorbește dl jude Ranta pentru președinte; Tripon, calfă de cojocar pentru domni și conducători.

Dl Dr. V. Moldovan dă cetire unei epistole a dlui căpitan în pens. Mihailag, prin care își scusă absența din cauză de morb și salută reuniunea promițându-i spriginul; vorbește apoi pentru popor, care lipsește dela întrunire, dar' care e baza pe care edifică atât inteligența cât și meseriașii. Dl protopop Al. Silași ține deasemenea o avântată vorbire, aducându-le aminte meseriașilor și de datorințele față de biserica românească.

În fine ia cuvântul dl Dr. D. Login, care prin exemple frumoase, — dovedind bogate cunoștințe, — le-a documentat din nou însemnătatea muncii naționale și trebuința de a fi valorisată în mod rațional.

Mai vorbește dl I. Bogdan, învăț. pentru conducătorii reuniunii.

Printre multele vorbiri a format plăcută variație cântările cu pricepere executate de corul sodalilor, precum și piesele românești, executate de vioara măiastră a lui Cristof.

Colecta crucerului a adus o sumă însemnată la fondul steagului.

Astfel a decurs seara aceasta, care cred că va avè rezultat binefăcător asupra prosperării reuniunii. Laudă inteligenței din Bistrița, care ca întotdeauna așa și aci și-a făcut datorința spriginind și încurajând pe meseriașii români. Raportor.

Biserica din Luz.

— Vezi ilustrația. —

Luz este o comună mică pe coasta de cătră Franca a munților Pirenei. În apropierea ei se află soalde căutate de mulți bolnavi vara. După-cum am făcut și alte-ori, prezentăm și de astă-dată o icoană din străinătate, care dovedește că și o comună mică, locuită însă de oameni cinstitori de casa lui Dumnezeu, poate să-și facă frumoase edificii publice.

PARTEA ECONOMICĂ.

Creșterea galițelor.

De multe-ori avem prilej a auzi, că o parte dintre plugarii noștri mai săraci, fiind împovărați cu multe biruri, aruncuri comunale și alte cheltueli publice, apoi mai fiind împovărați și cu familii numeroase, abia mai pot muta necazul de pe o zi pe alta, ba s'au întâmplat și casuri de acelea, că unii au fost siliți chiar a-și părăsi vatra străbună și a-și căuta prin alte țări pâinea de toate zilele pentru ei și familiile lor.

În fața acestor stări de lucruri, nu tocmai îmbucurătoare, va fi bine să punem în vedere plugarilor noștri, cât mai des, toate acele izvoare de câștig, prin cari s'ar putea ajuta, ca să ajungă la o stare materială mai înfloritoare. Unul dintre acestea izvoare, este fără

destul de mari și de largi, unde s'ar putea crește în tot anul dela 100—200 de galițe și totuși, când te uiți prin ele, abia afli poate câte două trei de prăsilă. Și dacă îi întrebi: că pentru-ce nu țin mai multe galițe? ei îți răspund: ba că mănâncă prea mult peste iarnă, ba că strică legumile, ba că teacă, ba că pungă, cum se mai zice.

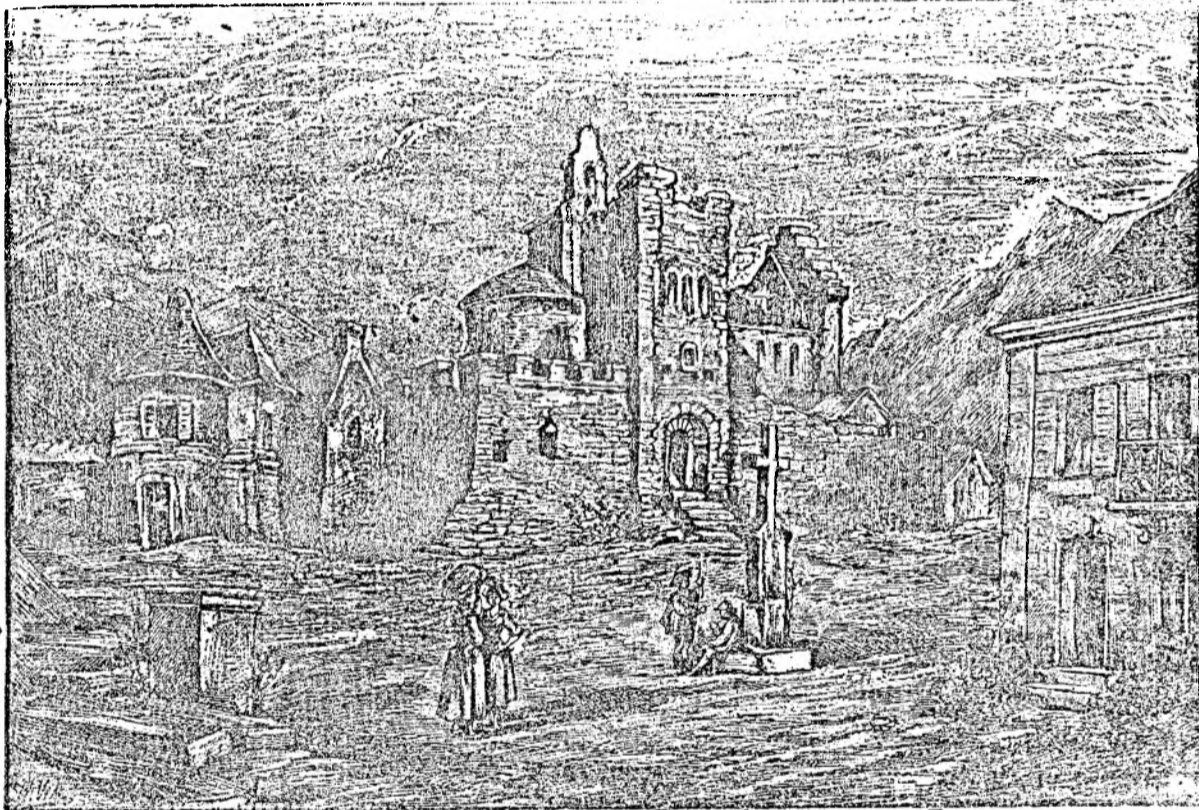
Așa stând lucrul, este prea firesc, ca să ne luăm puțină osteneală de a socoti cheltuiala și dobânda, ce o pot face 10 găini, după care apoi vom putea face socoteala și pentru un număr mai mare de găini.

Să zicem dar', că 10 găini mănâncă pe toată ziua un litru de cucuruz cu 10 bani, care într'un an de zile ne dă suma de 36 coroane 50 bani. Pentru suma aceasta, cele 10 găini pot se ouă într'un an de zile fiecare câte 100 de ouă; socotind oul cu 4 bani, avem dela 10 găini suma de 40 coroane.

nutremântul din mână. Chiar și peste iarnă se mai pot nutri cu cartofi ferți și smintit de făină amestecat cu tărțițe. Cucuruzul prea uscat e bine ca mai întâiu să se fearbă sau înmoaie și numai după aceea să li-se deede de mâncare.

Găinile, ca și celelalte galițe, trebuie să aibă un coteț anumit pentru culcat. Acela trebuie curățit în toată săptămâna măcar odată, ca să nu se prăsască păduchi în el. De altcum s'a constatat, că găinile fac păduchi numai atunci, când nu au țărână destulă, ca să se poată scălda.

O găină ouă până când trăește 600 de ouă. Cele mai multe ouă, le ouă în decursul celor trei ani dintâiu. De aci încolo găinile încep a da îndărăt cu ouatul. Tot la câte 10 găini se recere un cocoș. Cocoșul nu trebuie ținut mai mult, ca doi până în trei ani, de oare-ce se îngreunează și nu se mai poate folosi cu succes.

Biserica din Luz.

îndoială și creșterea galițelor, despre care voim să vorbim aici.

Dacă ne uităm de pildă, la Jidani sau alți speculanți, cari se așează prin satele noastre, vedem, că la începuttoți acestia încep negoțul lor aproape numai cu mărunțisuri: cătrănițe, lumini, săpun, petrolu, piper, tămâie și altele, și numai după aceea la câțiva ani îi vedem apucându-se și de alte întreprinderi mai mari, din cari își fac apoi pe încetul o stare materială așa de bună, încât nu schimbă cu cel dintâiu plugar din sat. Ei bine! pentru-ce să nu facă și plugarii noștri mai săraci așa? Pentru-ce să nu înceapă și ei cu mărunțisuri, adică cu creșterea galițelor, stupăritul, creșterea porcilor ș. a., pentru procurarea cărora nu se recere un capital așa mare și dela care apoi cu timpul și pe încetul s'ar putea trece și la alte întreprinderi economice mai mari și mai avute?

Căți nu sunt și între plugarii noștri mai săraci, cari au curți și grădini

Afară de numărul acela de ouă, fiecare din cele 10 găini pot cloci și crește pe rind peste vară și câte 15 pui, cari vânzându-se numai cu 40 bani unul, ne dau suma de 6 coroane dela o găină, adică 60 c. dela 10 găini. Să socotim acum și pentru creșterea puilor două hectolitre de făină de cucuruz cu 10 coroane, cari adăogându-se la suma de 36 coroane 50 bani, ne dau la oaltă suma de 46 cor. 50 bani, care în urmă substrăgându-se din dobânda lor de 100 cor., ne rămâne un venit curat de 54 cor. 50 bani pentru 10 găini.

Din această mică socoteală cetitorul binevoitor, poate vedea la ce perdede însemnate sunt espuși plugarii aceia, cari desprețuesc creșterea galițelor.

Noi am socotit aci și cheltuiala de peste vară. Cine nu știe însă, că de primăvara începând, până toamna târziu, găinile își află aproape tot nutremântul lor prin gunoaie, pe la șură, și numai câte-odată pe zi, le este de ajuns

Treptat cu creșterea găinilor, ar trebui să se facă și aceea a găștelor și a rațelor, de oare-ce ele încă aduc în economia casnică, pe lângă puțină grijă și cheltuială, dobândă destul de însemnată. Atât găștele, cât și rațele fac peste vară cea mai mică cheltuială economului, de oare-ce cele dintâiu toată ziua merg la pășune, ca vitele, ear' cele din urmă petrec mai tot pe apă.

Creșterea găștelor, ca și a rațelor, acolo se poate face mai cu succes, unde ele pe lângă nutremânt, mai află și apă destulă de beut și scăldat. Aceea, ce țărina e pentru găini, apa e pentru găște și rațe. Găștele și rațele se pot îngrășa mai ușor ca găinile, de oare-ce ele având ciocul lătăreț, se mai pot și îndopa, prin care lucrare, în decurs de trei patru săptămâni se pot îngrășa pe deplin.

Rațele au aproape aceleași însușiri, ca și găștele, numai cât acestea din urmă nu putrec atâta în apă, ca cele

dintăiu. Rațele nici nu clocesc ouăle, ca celelalte galițe, de aceea se pun acelea sub cloștile de găină, ca să le clocască. De altcum ouăle rațelor nu sînt așa bune, ca cele de găină, — sînt cam sêoase și grețoase. De aceea nici nu se prea întrebunțează în mîncări.

Puii de rață îndată-ce es din ouă, trebuie duși în apă. Aceia se nutresc la început cu sălătă tăiată mărunt și presărută cu făină sau și cu alte buruieni mai dulci, cari se pot afla pretutindenea prin grădini și pe câmpuri.

Între toate galițele, cele mai gingașe sînt curcile, de aceea se vîd ele așa rar prin curțile economilor noștri și numai ici-colea se pot vedea pe la câte un econom mai cu dare de mîna, care le cunoaște mai deaproape și însușirile lor. Curcile ouă cam de câte două-ori într'un an: primăvara și toamna. Dar fiindcă și puii lor sînt tare gingași pînă-cînd cresc, la clocit se pun îndeobște numai primăvara prin Aprilie, cînd nu se mai simte frigul așa tare.

Clocitul curcilor, ține ca și al găștelor și rațelor, câte patru săptămîni. Pe timpul clocitului curcile nu se prea mișcă de pe cuib, de aceea ele trebuie mai luate din cînd în cînd sau nutrite acolo. Cînd es puii din ouă, trebuie adunați și puși într'o coșarcă, pe fundul căreia se pune un petec de coșoc, ca să le țină cald. În ziua dintăiu nu se dă puilor de curcă nici un fel de nutriment; în ziua a doua însă și cele următoare, puii de curcă se pot nutri apoi cu sfărmituri de brînză, lapte acru și sfărmituri de pîne înmuiate în lapte, ear' după-ce au mai crescut se pot nutri și cu grăunțe ferte sau muiate și urzici tăiate mărunt. Puii de curcă sînt foarte mîncăcioși, de aceea trebuie să li-se dea mereu de mîncare. Ei sînt și foarte gingași, de aceea trebuie feriți de răceală, rouă, ploaie și căldură prea mare.

Carnea de curcă este foarte gustoasă și sănătoasă, din care cauză apoi și are la vînzare un preț mai mare, ca celelalte galițe.

Din cele espuse pînă aci, se poate vedea de ce mare însemnătate este pentru economia casnică creșterea galițelor

și la ce perderi mari se espun și economii noștri mai săraci, cari nu bagă în seamă acest ram însemnat economic. Unii ca acestia se aseamănă nebunului din poveste, care fiind în pădure, nu vedea lemnele de frunze.

Ioan Georgescu.

Prăsirea găștelor.

Soiurile găștelor. Avem pe lângă găștele comune, ca cele mai cunoscute, următoarele:

Gâsca de Pomerania: aceasta este de culoare albă sau surie și e ceva mai mare ca gâsca comună, ceea-ce provine și de acolo, că nu se ciupelesc de fel, căci în cazul acesta ar prea slăbi.

Gâsca de Emden își trage originea din Frislanda, unde se prășește din timpurile cele mai vechi. Cele mai bune găște de felul acesta se află în orașul Emden, de unde își are și numirea.

În timpul din urmă cultivă îndeosebi Englezii această specialitate de gâsca mare, dezvoltându-se găștele importate acolo, după o îngrijire rațională, mai tare, ca în Emden.

Gâsca de Emden se deosebește de cele comune prin statura sa de lebedă, grumazii sei lungureți, ciocul seu gîlburiu-roșu, ochii sei vineți deschiși, penele sale bogate, trunchiu mare, greu și bine dezvoltat. Un gâscan de Emden bine dezvoltat are dela vîrfu coadei pînă la vîrfu ciocului o lungime de 90 cm. și o greutate pînă la 10 chlgr., cînd e neîngrășat. Gâsca aceasta are pene foarte multe, care în anul al doilea devin de tot albe; în anul prim are pene cenușii, ca lebeda. Soiul acesta e unicul, care la schimbarea penelor își schimbă și culoarea lor, care devine albă. Bobocii de Emden sînt la început cenușii în fulgi și în pene, rar pistriți.

Gâsca de Emden începe să ouă numai în anul al treilea; unele încep cu ouatul în Octomvrie și ouă pînă în luna lui Aprilie, altele ouă în lunile Decemvrie și Ianuarie, ba de multe-ori și mai târziu, câte 30—50 de ouă în greutate de aproape 1/4 chlgr. unul. Unele clocesc și de 2-ori. La clocit, care ține 28—30 zile, se pun sub o cloșă 13—15 ouă.

Ținerea lor, atît a celor tinere, cît și a celor bătrâne, cere aceeași îngrijire, ca și a celor comune. Îngrășate fiind, ajung pînă la o greutate de 15 chlgr.

Găștele de Emden sînt foarte acomodate pentru corcire cu cele comune, pentru care însușire se și recomandă cu tot adinsul prășitorilor noștri, ca să se procure găște de Emden, fiindcă acele sînt cu mult mai mari, ca ale noastre, prin urmare și mai prețioase. Ar fi un foarte mare avantaj pentru poporul nostru român, cînd s'ar lăși specialitatea aceasta de găște între ei, căci ar avîd din prășila lor îndoit și întreit mai mult câștig, ca după găștele comune, ba și penele cele albe e pot mai cu preț vinde ca ale ce'or comune.

Găștele de Tulusa sînt mai totdeauna de culoarea cenușie întunecată, în mărime mai că ajung pe cele de Emden; au un trup mai îndesat, și foarte atîrnător. Ele sînt foarte potrivite pentru îngrășat, ajungînd pînă la 12 chlgr. greutate.

Gâsca de China are o culoare brună, care se albește ceva pe la pieptul seu, eară pe grumazii din afară are o linie brună întunecată. Grumazii sînt lungi, ciocul negru și în vîrf un fel de corn.

Gâsca pletoasă seamănă cu găinele sburlite, cu pene albe, sburlite, ceea-ce nu le dă o înfățișare plăcută.

Gâsca de Egipt are o statură mică, pene lucii. Împrejurul ochiului este roșie întunecată. Ciocul alb, jur împrejur cu un inel roșu, grumazii și pieptul sînt roșu deschise, acesta are o pată brună întunecată, foalele este roșu și cenușiu, o parte a penelor din aripi este neagră, eară cealaltă albă, cu o linie roșie.

Gâsca de Benichel se află în Grenlanda, Irlanda, Rusia și Asia-nordică. Picioarele sînt înalte, ciocul mic negru, pe ambele părți ale ciocului se află o linie subțire roșie, partea din jos a ciocului este albă, cu o fâșie neagră, capul, grumazii și umerii sînt negri, foalele este vînet, cenușiu și amestecat cu negru, picioarele sînt întunecate. S'au făcut încercări cu succes, de a îmblînzî gâsca aceasta sîlbatică, care este una dintre cele mai mici. În luna lui Octomvrie se ivește într'un număr mare pe

Vorba bună.

— Novelă din popor. —

De

D-șoara Victoria N. Goga, învîjătoare.

— Și zău Anică, zici că mă iubești?

— Te iubesc Todore ca lumina ochilor, să știi, că nu m'ar da tata după tine, mi-aș sfărîma capul uite de bolovanul ăla. Mă crezi?

— Te cred Anică, — zise Todor sărutându-o pe buzele cele rumene. Nu se mai puteau despărți. Îți rîdea inima să vezi o păreche atît de dragălașe, ca doi porumbei. Luna, doamna nopții, își trimitea razele sale drept binecuvîntare peste capetele lor.

Anica, spăriată se desfăcu iute din brațele lui Todor.

— Vai de mine, Todore, mi-am lăsat mămăliga pe foc, toată seacă și tata încă va veni de prin sat. Tot mă omoară de vine și nu mă găsește acasă. Da nu știu, oă de cînd te-am îndrăgit pe tine nu mai am zi bună cu tata. Doamne,

rău m'a mai bătut D-zeu. Tot ună mă sudue. Inzădar îmi spune să merg după Gligoru Mărgineanului, că eu doar' numai pe tine te vreau. Seara bună, dragul meu.

— Să ne vedem cu bine Anică. Lasă, nu le mai pune toate la inimă, mai fă-te a nu le vedea toate.

Cu acestea mai sărutându-o odată, Todor plecă trăgîndu-și pălăria pe ceafă pe potec înainte spre cucuruzele din capul satului. O doină răsuna în curînd dinspre potec. O doină de jale. Doamne cum își mai vîrsa tot focul în doina cea tristă. Îți venia să plîngi de jalea lui.

Era fecior de oameni săraci, dar' muncitor. Doar' de ce nu vrea Ionu lui Dumitru să-și dea fata lui după el! Și ei s'au îndrăgit, sărăcuții de ei, nu știu câte necazuri îi așteaptă!

Ionu lui Dumitru era om cu dare de mîna, gîndia că fata lui dacă nu după un domn, apoi cel puțin după un fecior să aibă casă pusă de-alungul, viie la

Teasc, că doar' acolo sînt mai bune, să aibă moșie bună, numai după așa unul să se mărite.

Dar', ce e drept, și era Anica o fată de să-și bei apă din gură, nu alta. Înaltă, subțirică, cu ochii ca mura, cu pîrul ca corbu, cu buzele ca cireșele și albă ca o doamnă dela oraș. Și era badea Ion falos pe fata lui, și putea și fi.

Dar' nici Todor nu rămânea pe jos. Era sărac, dar' cel mai chipeș fecior în sat. Cînd mergea la horă, la toate fețele le fugea ochii după el. Lui însă numai Anica îi plăcea.

Biata Anică! Cu groază apucă prin curte spre casă. Tiptil-tiptil intră în tindă. În casă se auziau niște pași trăgănați. Toată îngălbini. Tată-seu venise. Își luă inima în dinți și pași înainte. De pe cuptorul de pită măța obori o ulcică cu lapte și o sparse. Potca gata!

— Dar' ce, unde mi-ai fost eară, tu fată? Parcă 'ți-ai eșit din minți. Lăși mămăliga pe foc și pleci pe uliță. M'ag

malurile New-Yorkului, unde petrece până în luna lui Decembrie. În lunile Aprilie și Mai se reîntorc în regiunile nordice.

Gâsca de Canada ajunge în călătoriile ei de primăvară și toamnă până în lăuntrul Americii și se ivește și pe țărmurile Oceanului-Atlantic, unde se fac și mari vânători în contra ei. Gâsca aceasta are cioc negru, partea superioară a grumazului este asemenea neagră; pe partea inferioară a capului se vede o pată albă, aripile și spatele sunt brune cu pete albe; trunchiul și coada sunt albe.

Reghinanul.

„Reuniunea română de înmormântare din Sibiu“.

În luna Iunie a. tr. un nou și folositor și uman așezământ s'a adăos la instituțiile noastre. În acea lună adevărat s'a activat „*Reuniunea română de înmormântare din Sibiu*“, care în cele 7 luni de zile ale anului trecut, destule dovezi a dat despre însemnătatea ce o are pentru noi toți. Scopul sublim și creștinesc „*a da ajutorul recerut și a îngrijă de înmormântarea cuviincioasă a membrilor*“, a fost și este înțeles de marele număr al membrilor înscrși la reuniune.

Despre cele realizate de reuniune și despre modul cum ea a purces la îndeplinirea agendelor ei rezervate — cred a fi folositor a prinde cunoștință cât mai mulți, mai ales acum, când cu bucurie aflăm, că se lucrează în diferite centre la alcătuirea de reuniuni de acest fel. Pentru acest cuvânt îmi iau voie a face un scurt raport despre cele ce ni-s'au adus la cunoștință în prima adunare generală ordinară, ținută la 30 Ianuarie c.

În conformitate cu raportul general al direcțiunii, reuniunea la 31 Decembrie a numărat 365 membri, cea mai mare parte recrutați din șirul văduvelor, zilezilor, meseriașilor, cu un cuvânt din clasa cea mai avisată la ajutorare. Cum numărul celor, cari ar mai dori să între în reuniune, este considerabil, — direcțiunea a hotărât și adunarea generală a încu-

viințat înființarea unei *noue secțiuni cu 300 membri*, secțiune, ce se stee sub conducerea direcțiunii și carea se va activa după-ce la ea se vor fi înscrși 300 membri cu adaosul, că membrii noiei secții nu vor solvi decât taxele după membrii din sinul ei răposăți.

Între membri în cele 7 luni de zile s'au ivit 7 casuri de moarte, pentru cari, — după detragerea celor 10% statutare pentru *fondul de binefacere* în sumă de 71 cor. 10 bani, — s'a solvit la mâna erezilor răposăți suma de 639 cor. 90 bani. Fondului de binefacere direcțiunea i-a dat numirea de *„fondul asilului“*, căruia determinându-i menirea de-a servi la *înființarea unui asil*, în care să se adăpostească cu *timpul* orfani și oameni neputincioși și scăpătați, la el să incurgă cele 10% după casurile de moarte, interesele după solvirea întârziată a taxelor a 60 bani, după membrii răposăți cum și eventualele ajutoare, ce s'ar imbia de inimi creștine și pioase. Adunarea generală luând cu plăcere act despre înființarea acestui fond, a votat mulțumită protocolară directorului *Pantaleon Lucaș* și secretarului *Victor Tordășianu* pentru renunțarea în favorul acestui fond la remunerațiunile lor statutare de 4, respective 3 coroane pentru fiecare cas de moarte. La acest fond au incurș 71 cor. 10 bani din cele 10%, competențele directorului cu 28 cor., ale secretarului cu 21 cor. și interesele capitalizate cu 58 bani, numărând astfel suma de 120 cor. 68 bani. Se vor afla printre noi, nu ne îndoim, inimi îndurătoare, cari vor adage din prisosul lor la acest fond cu o menire atât de bineplăcută și lui D-zeu și oamenilor. Memoria lor binecuvântată va fi din neam în neam.

În ce privește afacerile cassei, reuniunea în 1900 a avut următoarele venituri: Taxe de înscriere dela 384 membri a 2 cor.=768 cor., taxe a 60 bani după casurile de morte 1381 cor. 20; 10% detrageri după 7 ajutoare 71 cor. 10 bani, darurile în favorul fondului asilului 49 cor., interese 26 cor. 91 bani, în total 2296 cor. 21 bani; și a avut cheltuelile: pentru 1000 libele cu statute, cărți de comptabilitate etc. 321 cor. 20 bani, ajutoare solvite 711 cor.,

competențele biroului 105 cor.; remunerația portărelului 48 cor.; spese diverse 6 cor.; 14 bani, depunerea în favorul fondului asilului 120 cor. 68 bani, saldul cassei 984 cor. 19 bani (depuși la „Albina“). Pentru socotelile în regulă purtate de cassarul *P. Ciora*, censurate de comisia adunării generale consistătoare din membrii: Iuliu Bardosy, Emil Verzar și Timotei Popovici și aflate în regulă, s'a dat direcțiunii absolutul prescriș.

Cum din direcțiune au repășit 3 membri Alexandru Nemeș, măiestru faur, Petru Beșta și George Dordea, (economi) acestia au fost înlocuiți prin parochul *Const. Dimian*, măiestrul cojocar *Ioan Dușe* și economul *Petru Stoica*, aleși cu unanimitate de voturi.

Directorul reuniunii, dl *P. Lucaș* după-ce ordinea de zi a fost exhaustată, în cuvinte calde mulțumește membrilor întruniți, la adunare cum și „*Reuniunii sodalilor români*“, în care „*Reuniunea de înmormântare*“ este adăpostită și declară adunarea de încheiată.

Un „*învingător*“.

Tîrg de vite de prăsilă cu premii.

Pentru promovarea prăsilii de vite se aranjează la Sibiu, Marți, în 2 Aprilie n. e. c. un tîrg de vite de prăsilă, la care se vor împărți premii și diplome de laudă.

La acest tîrg se pot aduce numai bovine de rassa Pințgau originală, vite feminine din încrucișări cu bovine de rassa Pințgau și indigenă, la cari să se cunoască bine semnele rasei de Pințgau, altminterlea nu se primesc, și în urmă bovine de rassa indigenă.

Tîrgul să va deschide în 2 Aprilie la 6 ore dimineața și se va închide la 5 ore după amiază. Împărțirea premiilor va ave loc la 5 ore d. m. Se vor primi numai acele vite, cari sosesc înainte de 8 ore.

Vitele de Pințgau și acele, cari au semne caracteristice de Pințgau sunt a se mîna peste podul de cătră Ulița-lungă; vitele din Sibiu se mîna pe lângă drumul dela tîrgul de cai. Vitele din alte comitate se vor așeza pe locul destinat de președinte.

jura, că ear' te-ai întâlnit cu prăpăditul ăla de Todor, îmi face casa de ocară, n'ar mai fi fost să mai fie. Îți rup picioarele, de mai aud, că ai stat cu sărăntocul ăla de vorbă. Auzi? Mai multe nu vreau să știu.

Anica nu cuteza a se uita la tatăl-seu. Nu zise nimic. Iute adună hârbele de pe jos, șterse laptele și luă mestecătorul să mestece mămăliga. După câteva minute o mămăligă galbină ca aurul aburia pe masă. Iute aduse din șteand într'un blid brînză și o oală cu lapte, pe care-l turnă într'un blid mai mare.

Un „*Tatăl nostru*“ și cina se încep. Nu schimba nici unul o vorbă. Par'că le-a pus cineva lăcat la gură. Anica se uita cu groază când la mîncare, când la pămînt. Îmbucă cât îmbucă și își luă furca și după-ce acoperi mămăliga se așeză pe prispă.

Torcea și lacrimile îi țuruiău de pe obraz pe șorțul cel cafeniu.

Afară-i lună și bine
Și badița nu mai vine,

cânta ea domol, ca să nu o audă tată-seu.

Satul era liniștit. Toată lumea dormia, numai câte un lătrat de căne se mai auzia. Dinspre soare-apune se ridicau niște nori străvezii.

Badea Ion se culcă pe fîn în șopru. Anica umpluse fusul. Cu coatele răzimate de genunchi, cu capul între mâni, aștepta că doar' acum, doar' acum vine Todor. Că îi făgăduise doar' că vine, când satul va fi liniștit. Ea îl aștepta cu inima învăpăiată de dor. Par'că nu s'au văzut de un an de zile. O doină de jale răsuna dinspre cucuruze. Era Todor.

De s'ar afla cineva
Să-mi cetească inima,
Ar ceti pân'ar muri
Și tot n'ar mai isprăvi.

Cîntecul încetă. Un scârțait de ușă și Todor e lângă Anica.

— Eaca-mă, Anică dragă. Cu ce dor am așteptat să te vîd, numai D-zeu sfîntul mă știe.

— E rău Todore, — zise Anica și lacrimi ca bobul îi curgeau șiroaie de pe

obraz. E rău. Tata nu vrea să merg după tine. Și azi m'a sfădit. De bună cu tata nu mai am. Ce să facem oare?

— Nu știu Anică. Că înzădar îmi fac capul călindar, tot atât. Nu știu cum l-am îndupleca.

— Uite, Todore, oare să ne rugăm de badea Ilie a Ilenii, că el poate ar pune pe tata la cale într'un chip. De mult mi-a plesnit prin minte, dar' tot credeam că doară, doară.

— Că bine zici, mîne-seară mă voi duce la el. Ilie a Ilenii era cumnat cu badea Ion. Ținea pe sora badii Ion. Și era om posnaș badea Ilie, te păcălea, de să mori de ris.

Todor, după înțelesul ce-l avu cu Anica, a doua seară ciop la badea Ilie în tindă. Badea Ilie ședea cu lelea Mărie la foc, ca doi tineri, pe întunec.

— Bună seara, bade Ilie!

— Să fii sănătos Todore, dar' ce vînt te aduce pe la noi?

— D'apoi eacă necazurile, că de ele de te-ai trudi cât te-ai trudi, tot numai scapi.

Fiecare vită trebuie să fie însoțită de pașaportul recerut și de un certificat, din care este evident, că vita se află de $\frac{1}{2}$ an în posesiunea esponentului.

Anunțarea înainte a vitelor de espus are să se facă prin umplerea blanșetelor prescrise și trimiterea lor până în 31 Martie a. c. la dl. Iuliu Schuster, conducătorul economiei de model comit. din Sibiu.

Esponenții tirgului de vite de prășilă sunt datori a plăti taxele de tirg obicinuite, ce se cuvin orașului Sibiu. De vama vitelor trebuie să se îngrijească esponenții.

Fiecare vită espusă trebuie să fie de vânzare; prețul ei trebuie spus în forma hotărâtă de proprietar încă la admiterea vitei.

La dorința proprietarilor de vite de calitate mai bună se vor aranja pentru o mică despăgubire licitațiuni publice a vitelor aduse la tirg.

În est-an se vor împărți diplome de laudă în număr nelimitat și următoarele premii în bani gata:

A. Bovine de rasă Pinfgau curată:

I. Tauri de prășilă de $1\frac{1}{2}$ —4 ani: 1 premiu à 80 cor.; 1 premiu à 60 cor.; 1 premiu à 40 cor.; 1 premiu à 30 cor.; 1 premiu à 20 cor.; 2 premii à 10 cor.

II. Tăurenci dela 1— $1\frac{1}{2}$ ani: 2 premii à 40 cor.; 1 premiu à 30 cor.; 1 premiu à 20 cor.; 2 premii à 10 cor.

III. Vaci dela 3—8 ani cu vișel sau de fătat: 1 premiu à 60 cor.; 2 premii à 40 cor.; 1 premiu à 20 cor.; 2 premii à 10 cor.

IV. Vișele dela 1—3 ani: 2 premii à 40 cor.; 1 premiu à 30 cor.; 1 premiu à 20 cor.; 1 premiu à 10 cor.

B. Încrucșări cu bovine Pinfgau:

III. Vaci dela 3—8 ani cu vișel sau de fătat: 1 premiu à 40 cor.; 1 premiu à 30 cor.; 1 premiu à 20 cor.; 1 premiu à 10 cor.

IV. Vișele dela 1—3 ani: 1 premiu à 30 cor.; 1 premiu à 20 cor.; 1 premiu à 10 cor.

C. Bovine de rasă indigenă:

I. Tauri de prășilă de 2—5 ani: 1 premiu à 80 cor.; 1 premiu à 50 cor.;

Badea Ilie trage un scaun lângă foc și zice lui Todor să șeară.

— Adecă, cari ar fi necazurile?

— Apoi uite, bade Ilie, te-aș ruga să pui și d-ta o vorbă bună pentru mine la badea Ion a lui Dumitru. Că uite, eu cu Anica ne-am avè dragi și badea Ion nu vrea odată cu capul să o dea după mine. Zice că aș fi sărac. Sărac sunt, dar' cu muncă voiu pute și eu ține casă.

Apoi de bună-seama, Todore. Că doar' sărac a fost și el, când s'a însurat, nu 'i-au plouat nici lui bani, dar' a fost muncitor și cruțătorșiaș și-a agonisit ce are. Dacă-i așa treaba, apoi lasă pe mine, că 'ți-l joc eu. Cică vrea să-și dea fata numai după un om bogat. Lasă numai pe mine!

'I-a fost destul lui Todor atâta și își luă seara bună și se mai cam duse.

Badea Ilie, după-ce se mai gândi, se răsândi, adormi...

Trece o săptămână, trec două și Anica nu 'și-a mai uscat lacrimile de pe obraz. (Va urma).

1 premiu à 30 cor.; 1 premiu à 20 cor.; 1 premiu à 10 cor.

II. Tăurenci dela 1—2 ani: 6 premii à 10 cor.

III. Vaci dela 3—8 ani cu vișel sau de fătat: 1 premiu à 40 cor.; 1 premiu à 30 cor.; 1 premiu à 20 cor.; 1 premiu à 10 cor.

IV. Vișele dela 1—3 ani: 1 premiu à 30 cor.; 1 premiu à 20 cor.; 1 premiu à 10 cor.

Premii se pot conferi numai acelor posesori de vite, cari sunt domiciliați în comitatul Sibiu. Pentru taurii comunali, precum și pentru vitele cari în aceeași categorie în anul trecut au fost premiate nu se distribuie premiu. Premiile pentru tauri comunali căpetați dela stat și grijiți bine se dau grijitorilor respectivi. Taurii pentru cari s'a dat premiul prim, dacă se vënd trebuie oferți spre vânzare în prima linia statului.

Cel-ce concurează cu vitele sale la premii, sau diplome, trebuie să dovedească cumcă el însuși a crescut vitele sau le posedă de cel puțin $\frac{1}{2}$ an.

Proprietarii vitelor premiate sunt deobligați a folosi vitele premiate cel puțin 2 ani spre prășilă, ear' dacă le taie sau vënd mai înainte a restitui premiul.

ȘFATURI.

Sarea și fânul. Tot plugarul știe sau ar trebui să știe, că cu cât stă fânul mai mult pe loc, cu atât își perde mai mult din puterea lui nutritoare, mai cu seamă dacă a fost atins și de o ploaie, fie și mai mică. Un econom învêțat a constatat, că un fân, care a trebuit să zacă 13 zile pe loc, unde a fost plouat de câteva ori, a pierdut 12 la sută din greutatea lui (din toată suta de chlgr 12), ceea-ce corêspunde la 35% din valoarea lui nutritivă. Îndeosebi trebuie să îngrijim în privința aceasta de otavă, care fiind mai fragedă se și strică mai iute. Pentru de-a preveni încâtva stricarea unui astfel de nutreț, se recomandă a presăra peste astfel de fân sau otavă sare, cât se poate deopotrivă, socotind pe 100 chlgr. fân 2—3 chlgr. sare. Și dacă nu împedecă cu totul mucezirea, aceasta se arată în măsură foarte mică, ceea-ce scutește pe vite de multe boale, cari provin din astfel de nutrețuri. Dacă fânul va fi numai puțin amenințat de mucezire, punem sare mai puțină, ajungând în cazul acesta 50 grame la 10 măji metrice. Prea multă sare încă strică, căci produce un fel de inveninare.

Pete de vin rosu, se curată astfel: Până încă haina e umedă, se unge pata cu sublimat de etutiilor, se presară puțin prav de terighie (peatră de vin) și se freacă până dispare pata. Ca să nu 'i-se cunoască locul, se spală în urmă cu apă calduță. Pete de poame încă se curată astfel, asemenea și pete de muzeală.

Merele și peretele înghețate pot fi folosite pentru facerea sirupului. Le punem mai întâiu în apă rece, până se desghiață. După aceea le ferbem până se înmoaie de tot storcând sucul din ele.

Acesta îl punem eară pe foc și-l ferbem până devine gros, căpêtând și o culoare brună deschisă.

Văpșea pentru podele. Tăiem ceară de albine în bucățele cât se poate de mici și turnăm peste ele ulei de terpenin, care să le acopere, cu 5—6 cm. Totul lăsăm să stea astfel 12 ore, punându-l apoi pe un foc domol, ca să se dissolve.

Mijloc contra migrenii. Sulfonat 1,0—Phenacitin 0,5. Se lasă să se facă patru pravuri de aceste și se ia unul îndată-ce începe migrena.

Știri economice.

Cărți postale (corespondențe) cu 1 ban se vor căpeta în curând în toate locurile, unde se vënd marce postale. Cărțile acestea sunt ca și celelalte, numai cât au pe marginea de sus și de jos reclame și anunțuri.

Pentru cultura galițelor. Inspectorii pentru prășirea animalelor au cumpărat anul trecut 3650 cocoși langsan și plimut, 1500 gânsaci de Emden, 500 rățoi de Peching și 800 curcani de bronz și Franța, partea cea mai mare dela plugari dând pentru aceste galițe 40 mii de coroane. Toate galițele cumpărate au fost împărțite eară între țeranii, cari vor să se ocupe mai înțelepțeste cu cultura pasărilor de curte.

Armășari de prășilă se vor pune la dispoziția cultivătorilor de cai din comitatul Sibiiului în următoarele comune: Alțina, Brad, Hosman, Șura-mică, Marpod, Apoldul-mare, Sibiu, Șelimbăr, Săsciori, Sebeșul-săsesc, Slimnic, Noerich, Roșia, Vurpăr, și Jina. Taxa de sărit variază în cele mai multe locuri între 2—6 coroane.

Dela „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiu“.

Semințe de distribuit.

(Încunoștiințare).

Vestim prin aceasta pe stimabili membri ai „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“, că subscrisul comitet central va împărți în primăvara a. c. între membrii reuniunii în mod gratuit semințe de trifoiu, de napă de nutreț, de lupernă și eventual și de alte plante folositoare.

Doritorii de a fi împărțșiți să-și înainteze cererile până cel mult la 10 Martie n. c. subscrisului comitet central.

Membrii împărțșiți în anii trecuți cu semințe, cu altoi, cu pădureți, cu galițe, ouș etc. să binevoiască a ne face raport cât mai amănunțit despre modul de purcedere și despre rezultatele obținute.

Sibiu, 19 Februarie n. 1900.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Dem. Comșa, V. Tordășianu,
preș. secretar.

CRONICĂ.

„Călințarul Poporului“. Înștiințăm pe iubii nostri cetitori, că din frumosul și cu drept lăudatul „Călințarul Poporului“ pe anul acesta se află de vânzare încă puține exemplare. Rugăm deci pe aceia cari vreau să aibă Călințarul să grăbească a trimite prețul lui (45 bani) la adresa „Tipografia“ (Sibiu, strada Poplăcii nr. 15).

Maiestatea Sa Monarchul a dăruit din casseta Sa privată un ajutor de 200 coroane parohiei române gr.-or. din Baconul-mare pentru terminarea clădirii bisericeii, 200 coroane parohiei române gr.-or. din Bucium pentru zidirea unei biserici noi, și 100 coroane filialei gr.-cat. din S-Georgiul-săsesc pentru aranjarea internă a noii biserici.

Dr. Octavian Vasu, anunță fidanțarea sa cu d-șoara Zoe Damianu, fiica dlui Simeon Damianu, avocat în Brașov.

Ziua nașterii P. S. S. episcopului Popea. Sâmbătă, în 10 l. c. v., la Caransebeș s'a ținut consistor plenar. După ședința consistorială, presidată de Prea Sfinția Sa domnul episcop diecesan Nicolae Popea, și în care ședință s'au luat decise de însemnătate pentru viața noastră bisericească, asessorii consistoriali au fost oaspeții Prea Sfinției Sale. Întrușiți la masa Prea Sfinției Sale și aducându-și aminte de ziua memorabilă 17 Februarie, o zi, care cu 1/4 de veac înainte a dat naștere capului diecesei Caransebeșului, — oaspeții prin rostul P. O. D. protopresbiter al Lugojului Dr. George Popovici cu cuvinte elocvente, eșite din inimă nefățărîtă își exprimă sentimentele lor de stimă și venerație față de iubitul prelat pentru meritele sale pe terenul vieții noastre bisericești. Prea Sfințitul, adânc emoționat, cu cuvinte părintești mulțumește pentru neașteptata manifestațiune de iubire și alipire, arătându-și sentimentele inimii sale părintești pentru diecesa Caransebeșului.

Dorim bunului archiepiscop încă multe și fericite zile.

Dr. Ioan Stroia, profesor seminarial, a fost hirotesit întru protopresbiter din partea I. P. Sale dlui archiepiscop Ioan Meșianu. Precum se știe, vrednicul profesor a fost ales unanim ca protopresbiter în tractul Săliștei. Il felicităm din incidentul avansării sale la noua treaptă bisericească și-i dorim rodnică activitate.

Logodnă. Dl Ioan Popescu, învățător în Hășdate și d-șoara Gisela Jerjebec, fiica notarului din Băișoara fidanțați. — D-șoara Emilia Popoviciu din Reșița-rom., și dl Mihailu A. Simu, inv. în Reșița-mont., logodiți.

Alegere de paroch. Duminecă s'a făcut alegerea de paroch al doilea în comuna Sadu (tractul protopresbiterial al Sibiiului). Dintre trei concurenții, majoritatea voturilor a întrunit-o clericul absolut Ioan Bunea din Sadu.

În locul felicitărilor de Anul-Nou au dăruit pentru fondul școlii gr.-cat. din Cut domni T. L. Albini 2 coroane; Iosif Vasilca, învățător 1 coroană; Cornel Muntean, adjunct notarial 2 coroane; Stefan Bratu 2 coroane; Ioan D. Decanu, curator prim 1 coroană, pentru care curatoratul bisericesc le aduce mulțumită.

Păcate. Un fecior din Bihor, înainte de a fi asentat, se încurcase cu o fată, cu care avu doi copii. Când a plecat la Oradea, ca să-și facă miliția, își jurară unul altuia credință. Biata fată — mamă acum — află dela alții, că logodnicul ei, care ajunsese căprar, și-a găsit o altă fată la oraș. Plină de amărăciune, se pune și scrie logodnicului ei o epistolă, în care îi face muștrări pentru necredința lui. Epistola aceasta așa de mult l-a lovit pe căprar, încât luându-și pușca și-a tras un glonț, rămânând mort pe loc.

Negrijă. În Ghieghi a fost de curând mare ospet în casa unui țeran de frunte. După obiceiul, care s'a dovedit și acum de rău, feciorii cari mergeau în fruntea nuntașilor, pușcau mereu din pistoale. Unul a pățit-o așa de rău, că plănind țeva pistolului i-a rupt două degete. Rănitul a fost dus la spital.

Noul tarif pentru medici. Foaia oficială publică ordinul ministrului de interne în privința tarifului medical, în care se decide și chestiunea, că oare medicii comunali și cercuali pot să iee taxele vechi statorite prin regulamente, sau taxele cele noue statorite în ordinațiune? Ordinul ministerial spune, că pentru acești medici oficiali rămâne în valoare vechiul tarif. Prin urmare și de aci înainte medicii comunali și cercuali vor ave să încasseze dela pacienți taxele ce le vor statori mai dinainte comunele sau taxele regulamentare.

Bătălie țigănească. Din Gilad ni-se scrie: Căldăraș Ioan, Țigan de lae, se înflăcăra cu toată puterea inimii lui țigănești pentru Floarea dadii Mihailovici. Bătrânul nu voia însă să i-o dea. Lae se împărți atunci în două partide: una a lui Căldăraș, cealaltă a lui Mihailovici, și se luă la luptă. Resultatul a fost sângeros: capete sparte și la Mihailovici o ureche lipsă, ruptă cu dinții de însuși Căldăraș. Gendarmii au arestat întreaga lae.

Cheltuelile Englezilor. Pe Englezi i'a costat până acum războiul cu Burii 2000 milioane de coroane.

Câni turbați. În Sibiu a mușcat zilele trecute un câne turbat pe un artilerist. Poliția orașului a pus acum un premiu de 4 cor. pentru ori-ce câne împușcat pe hotarul Sibiiului.

Contra concubinagiilor. Guvernul a dat de curând o ordinațiune, prin care hotărăște, ca persoanele minorene, cari trăesc necununate, să fie despărțite prin oficiul orfanal. Contra celor majoreni se poate lupta pe cale socială.

Lupi. Între Cluj și Turda s'au înmulțit foarte tare lupii, cari cutreeră câmpiile în haite mari. Pentru nimicirea lor se vor dispune din partea autorităților goane.

Pentru un blid de linte. În Dobrișin trăiau frații Stefan și Iosefa Papp, cari moșteniseră dela părinți o casă de 10000 cor. Iosefa, care era căsătorită și avea un copil, îl înduplecă pe fratele ei să dăruiască partea lui la casă nepotului sau. După multe insistări, se învoî și în anul trecut le făcu notarul public actul de donațiune, în care se spune, că Stefan Papp vinde nepotului sau partea lui la casă pentru un blid de găluște. Anul acesta mor părinții băiatului și acesta vrea să între în posesiunea casei. Unchiul sau însă protestează, sub cuvânt, că sora-sa nu i-a dat blidul de găluște. Lucrul a ajuns acum la judecătorie.

Un Solomon chinezesc. Două mame vin într-o zi la judecător, pîrind fiecare pe cealaltă, că i-ar fi furat copilul care era în etate de 1 an. Ca să afle pe adevărata mamă, trimite în taină pe un servitor să aducă un pește de mărimea unui copil de un an. După-ce i'a spus servitorul — tot în ascuns — că peștele e în odaia vecină, judecătorul ia copilul și-l duce acolo, îl desbracă, învîlue în hainele lui peștele și reîntorcându-se cu el în sala de judecată, chiamă femeile să vină cu el la marea din apropiere. Ajunși la țermure judecătorul zise: Fiindcă nu pot afla, care sînteți cu adevărat mama copilului și ca să curm cearta între voi, îl arunc în mare. Zicînd acestea aruncă copilul — peștele — în apă. Mama cea adevărată sări numai decât după el, dar' neștiind înota, era pe aci să se îneco. Judecătorul porunci iute servitorului să o scoată din apă și mergînd acasă îi dete copilul.

Bancă populară în Saschiz. Din Saschiz ni-se scrie: În zilele trecute s'a ținut în Saschiz sinod parochial ordinar, în care, între altele, părintele paroch G. Șoneriu s'a înțeles cu o parte dintre oamenii mai cu dare de mână, ca să înființeze în comună o bancă cu numele „Banca Românilor din Saschiz“. La aceasta îi îndeamnă pe Români și împrejurarea, că Sașii din comună în anii trecuți au înființat o asemenea bancă, cu care le merge bine; Români însă nu prea se pot ajuta cu dinșe. De aceea părintele Șoneriu în 2/15 Februarie a chemat pe Români la un loc și peste 30 de inși mai cu dare de mână s'au înscris cu peste 1600 coroane, statorind acțiua cu 20 coroane, pentru-ca astfel mai mulți inși să se poată face membri. Dorim succes!

Uniți în moarte. Într'un hotel din Buda s'a sinucis din înțelegere comună o păreche tină amorosă, un lemnar și o cusătoreasă, din cauză că împrejurările materiale nu le permiteau să formeze împreună o familie. Ei au lăsat pe seama poliției următoarea scrisoare: „Noi sîntem Ferd. Winkler, lemnar și Rosalia Hummel, cusătoreasă, locuitori din Buda, și murim în comună înțelegere. Ne rugăm, să înștiințați fără nici o cruțare pe neamurile noastre, despre cele întemplate, și să ne faceți o creștinească înmormîntare“.

Arși de vii. O telegramă sosită spune că Ioan Monza, țeran din comuna Blebea (România) aflându-se acasă cu copilașii sei Aneta în vîrstă de trei ani și Nicolae în vîrstă de 10 ani și voind să facă focul la vatră, a încercat să toarne niște gaz dintr'un bidon pentru a aprinde mai curînd focul. Comunicîndu-se însă flacăra bidonului, care conținea mai bine de 4 litre de gaz, acesta a explodat aprinzînd totul din casă. Copilașii învîluiți de flăcări au fost găsiți carbonizați, ear' săteanul a scăpat ca prin minune, alegîndu-se numai cu câteva arsuri fără gravitate. Soția săteanului, care fusese în vecini, găsindu-și casa în flăcări și copilașii morți a înebunit și voia să se arunce în foc. Cu multă greutate nenorocita mamă a fost oprită dela aceasta.

Colonisări pe Tîrnava-mare. Tabla reg. din Murș-Ozorheiu a ridicat la putere de drept licitația ținută în anul trecut pe moșia contesei Luisa Haller. Pe baza aceasta statul a cumpărat proprietatea din Ferihaz de 1322 jugere cat. cu prețul de 350.000 coroane. De oare-ce încă de mai nainte mai cumpărase ministrul de agricultură și moșia baronului Szentkereszti Pál din vecinătate, statul are acum la dispoziție un complex de 4482 jugere cat., pentru-ca să colonizeze Sécui.

Avis. Drept răspuns la multele întrebări, ce ni-s'au adresat, atragem atențiunea iubitorilor cetitori asupra listei de tablouri publicată la alt loc al »Foii« Ieftinătatea acelor tablouri face cu puțință, ca ori-ce Român bun să se împodobească casa, pe lângă icoanele sfinte, și cu chipuri adevărat naționale.

Donația lui Eczen. Locuitorii „patriotici“ din Ludoș și jur, — așa se scrie ziarelor maghiare, — încântați de patriotica donație a lui Eczen, au aranjat zilele aceste o frumoasă serbare în onoarea lui. Cu acest prilej s'a trimis o depeșă ministrului **Dăvâni**, în care patrioții felicită pe ministru „pentru acțiunea patriotică pornită în părțile ardelenne, prin care își ridică un monument neperitor, ear' pe noi ne deobliși la recunoștință eternă“.

Ministrul a răspuns, dând espreșiune speranței, că donația lui Eczen să fie un mijloc puternic de prosperare al Ludoșului.

Când vom pute felicită și noi Românii pe un bărbat de-ai noștri ca inițiator la o acțiune contra sistemului de colonizare, inaugurat de Maghiari?

Dela alegerile din 1896 În Drăguș, com. Făgăraș, se întemplantase cu prilejul alegerilor din 1896, că locuitorii n'au vrut să primească pe Jidanul candidat Megyeri Kraus Lajos să-și fină vorbirea-program și iscându-se și bătaie din pricina aceasta, gendarmii au puzcat — după obicei — în popor. O mulțime de săteni a fost dată pe mâna tribunalului, care însă în săptămâna trecută i-a absolvat pe toți.

Necrolog. *Maria Danciu n. Bălinaș*, inv. pens. posezora de Gherla, fiind v. de 20 ani, după viață neobosită, plină de zel și fapte mărețe în creșterea familiei sale, a răposat în Sălagiu, în Oarția-de-m-jloc, la 11 Februarie st. n. a. c., în etate de 52 ani. O deplâng. cu adâncă. întristare filii, frații, sora și toate rudeniile sale. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată!

Dela „Reuniunea sodalilor români din Sibiu“. La fondul pentru acuirarea unui local cu hală de vânzare pe seama »Reuniunii sodalilor români din Sibiu«, au mai contribuit cu câte 20 bani următorii: Alexandru Chif, paroch (Mănăsturul ung.); Andreiu Șovrea, stud. (Baia-mare); Paraschiva Mircea, Ștefănel, Silvia, Eleonora și Constanța Mircea (Medias); Florian Bologa, paroch, Maria Bologa n. Costea, Florian, Valeriu și Eugen Bologa (Marpod); George Cutean, inv. (Hunedoara); Valeriu Cutean, stud.; Ioan Broju, capelan ces. și reg. militar; Dumitru Panfiloiu jun., stud.; Demetriu Panfiloiu, paroch, Maria Panfiloiu n. Streulea (Jina); Petru Paul, paroch, Ana Paul n. Paul (Vultori); Vasile Isailă, paroch, Elena Isailă n. Marian și Maria Isailă (Biertan); Teodor Pănzăan, inv.; Dafina Pănzăan, nasc. Domșa, Ioan Bărbat, inv.; Ioan Marele, provisor seminarial; Anica Marele n. Făgărășan, d-șoara Mariți Marele, Vasilie Smigelschi, preot; Amalia Smigelschi nasc. Bran, Septimiu Smigelschi, (Toți din Sâncel, de pe Târnava-mică). Eva Marcu, Ana Banea, Par. Buzdughină, Maniu Cioran, r. măcelar, Ioan Apolzan, Ioan S. Pitariu, George Trifan, Arthur Frodl, George Terean, Ioan Mohan, Aurel Sandi, Nicolae Stoica, Ioan Marcu, Ștefan Duca, Ilie Baci, George Mohan, Valeriu Poponea, Nicolae Bratu, Ioan Spinean, culegători - tipografi; Valeriu Grindean, Ioan Lungociu, Petru Fel-

deorean, George Popadan, Ioan Preda, sodal. pantofar; Liviu L. Prașcanu, Nicolae Ișan, măiestru pilar; Un avocat în spe, Un jurist. Petru Stanciu, sod., zidar; Alexandru Nemeș, sod. faur; Oprea Peligrad, curelar; George Șerban, sod. covrigar; George Baci, sod. măsar; George Sêrbu, sodal. lăcătar; Alexandru Rotariu și Gustav Gubitza, sod. măcelari; X Y; Ermil B. Berariu, N. N. Isaia Popa, paroch gr.-or. (Ocna); N. N., Ana Quandt născută Klein, Adam Basarab, diacon, N. N., Cornelia Basarab nasc. Stanca (Romos); N. N., Ioan Tatu, paroch, Paraschiva Tatu născută Borza (Cichindeal); Ioan Rob, Aurel Fărcăș și Adam Anghel, comercianți, Radu Popa, practicant; ear' protopresb. Romul Mircea (Medias) 1 cor. și Emil Vlăsa, propr. (Sâncel) 60 bani.

Apel. În scopul de a nu lăsa pe țărani noștri ca în nopțile cele lungi de iarnă să-și petreacă timpul stând în grupuri mari prin locale de cărcimă, precum și de a-și trece zilele cele scumpe în beutura rachiului, prin ce am văzut că poporul nostru scade atât moralicește cât și materialicește, am făcut început în Dumineca lăsatului de carne (4/17 Febr.) unei societăți, pe care noi am numit-o »Societatea de temperanță«, care numără până în prezent 28 membri, și cari ne-am obligat reciproc a nu mai călca în localul de cărcimă în un an de zile.

Scopul societății este ca să-și lumineze membrii prin cetirea de foi potrivite cu priceperea lor, precum și cetirea de cărți morale și economice. Deci subscriși apelăm la generositatea inteligenței noastre române, ca întru-cât ne vor vedea scopul de bun, să binevoiască a ne sprigini prin trimiterea de cărți, ca astfel să putem arăta parochienilor că și inteligența noastră spriginește legământul lor.

Apelăm cu încredere frățească la toți acei colegi ai noștri din gimnasiu și clerică spre a ne trimite câte o cărțică pentru formarea unei biblioteci școlare-poporale Jibért (p. Cohalm), Februarie 1901. *Ioan Blaga*, paroch. *Ioan Boldea* inv.

O țărancă atacată de urși. În satul Hija, județul Iași, săteanca Smaranda Stan, ducându-se zilele aceste la pădurarul I. Eftimie, a cărui casă se află așezată în marginea pădurii din vecinătatea satului, a fost întimpinată de o ursoaică însoțită de doi pui.

Săteanca văzându-se amenințată, s'a urcat binișor într'un copac.

Ursoaica auzind șgomotul s'a repezit dimpreună cu puii la copac și mormăind îngrozitor, a îmbrățișat trunchiul copacului, încercând a-l desrădăcina.

Pădurarul auzind țipetele femeii, a sosit înarmat cu o pușcă.

La prima descărcătură ursoaica fiind rănită s'a repezit furioasă înșfăcând pe pădurar în brațe. S'a încins o luptă înversunată. Curajosul pădurar cu ajutorul unui cuțit, după o luptă de un sfert de oră, grav rănit a isbutit a da ursoaicei o lovitură mortală.

A doua zi tot satul a venit să vadă ursoaica și pe curajosul pădurar.

Preotul satului a ținut o predică în biserică laudând fapta voinicească a vrednicului plăieș.

Puii ursoaicii au încunjurat cadavrul mamei lor, umplând codri de urlete.

Ei au fost prinși și duși la pădurărie.

Buri în Rusia. Esistă în Rusia, în guvernamentul Grodus și Volhynia un »mic Transvaal«. Această colonie bură consistă din zece ferme organizate prin 1820. Numărul Burilor este acum de 400 sau 500 suflete.

Populațiunea rusă li numesc »Holanderi«, căci acești fermieri sunt emigranți din Holanda. Acești »Holandezi« au același tip ca și coreligionarii lor din sudul Africii: poartă aceeași pălărie tradițională, consacră tot timpul lor liber cetirii Bibliei și se disting prin marea lor cinste și dragoste de muncă.

Ei iubesc pe Ruși și uresc pe Englezi tot atât de pe față ca și frații lor din Africa-australă.

Acești »Holandezi« ruși trăiesc în case solid construite din peatră și au vite în abundență. Femeile se ocupă cu industria lăptăriei, bărbații cu agricultura. Situațiunea lor economică este în general foarte bună și e de atribuit aceasta mai mult sobrietății lor, căci se abțin dela ori-ce beutură alcoolică alta decât berea.

Concurs. Archidieceasa gr.-or. Parochia de cl. III din Tomnatecul-de-jos, protopreb. Brad. Terminul până în 27 Martie n. a. c. — Par. cl. III din Caianel, protopresb. Brad. Terminul până în 25 Martie n. a. c. — Parochia de cl. III din Topêrcea, protop. Seliște, concurs repetit. — Parochia de cl. III din Almașul-mic cu filia Bunești, ppresb. Orăștie. Terminul 8 Martie a. c.

Diecesa gr.-or. Arad. Postul de învățător din Fadimac. Emolum. 600 cor., scriptur. 10 cor., confer. 20 c., cortel și grădină de legume $\frac{3}{4}$ jugăre, 24 m. lemne, dela inorm. 40 bani, cu liturgie 80 bani. Se cere și prezentarea în comună. Termin 11/24 Martie a. c. — Parochia de cl. III. din Ignești, ppresb. Buteni (N. Butyiu). Termin 11/24 Martie a. c. — Parochia de cl. III. M. Telegd, pprotob. Peșteș, Bihor. Termin 11/24 Martie.

Dela petrecerile noastre. În *Seicamare* s'a dat în 23 Februarie c. o petrecere foarte reușită, la care a asistat întreaga inteligență și întreg tineretul din comună. Meritul aranjării e al tinerilor domni I. Tudor și Augustin Domșa, cari n'au cruțat nimic, ca petrecerea să fie la înălțimea ei.

În *Fînțeușel* (Chior) s'a aranjat prin domni I. Sava al Liții, Ioan Dănuș, Nicolau Belbe și învățătorul I. Belbe o petrecere populară în favorul fondului școlar, care dispune până acum de un capital de 300 coroane, strîns din venitul astorfel de producțiuni. Venitul curat a fost de 10 coroane 36 bani. Suprasolviri au încurs dela dl V. Dragoș, avocat în Șomecuta 2 coroane; domnișoara Irma Lovasy, postăriță în Hîdeaga 40 bani. Considerând scopul pentru care s'a dat petrecerea, n'a fost destul de spriginită.

Petrecerea din *Valendorf*, aranjată în 12 Februarie n. în favorul școlii române, bine întocmită, a obținut un succes frumos și un venit curat de 10 coroane 50 bani (suprasolvire dela d-nul Marin János 40 bani). Mult a stărui pentru reușită harnicul învățător Filaret Deșorean.

»Reuniunea română de cântări din *Varadie* a dat în 24 Februarie a. c. un concert împreună cu teatru. Mult a plăcut publicului »Sêrba Cojocarilor« în 6 voci, care a fost bisată. Piesa teatrală »Cărlanii« încă a fost succasă. Conducătorul Pau Faica poate fi mândru de isprava făcută.

Sub conducerea învățătorului A. Blașiu s'a produs tinerimea din Parța (comitatul Timiș) în favorul înființării unei biblioteci populare, cu un foarte reușit concert, împreună cu teatru (Sătenii). Probă de adevărat talent au dat diletanții Pavița Pava, I. Olariu, I. Radaia, N. Pava, I. Nedelcu, S. Olariu, S. Milovan și I. Catina, apoi coristele Iuliana Pava, Anghelina Berlovan, Floare Neagu, Saveta Muntean și Saveta Jurca. Jocu-

«rile »Bătuta« și »Călușerul« au încoronat totul.

Primul concert în Lunceoara s'a dat de harnicul învățător Petru Cipou cu tinerimea școlară, în favorul școlii. Suprasolviri au încurs dela următorii: Alexandru Popescu, preot, 1 coroană 40 bani; Alexandru Szepes, pădurar 1 coroană; Petru Cipou, învățător 1 coroană; Teodor Cipou, jude comunal 60 bani; G. Cipou și soția 80 bani; Moise Cipou, Crăciun Cipou, Manasiu Cipou, faur, Georgiu Cipou, Palaghia Cipou, Ana Cipou, Petru Cipou, Todora Bandulă, Ioan Barbură, Ana Bica, Maria Bica, Floare Leții, Floare Cipou, Elisabeta Cipou, Ecaterina Popoviciu, Macaveiu Bandulă, Petru Lup, Nicolau Baticiu, Atanasie Madar, Stefan Baticiu, Ioan Baticiu, Stefan Barbură, Ioan Buf, Teodor Modog, Ilie Baticiu, Hoble Lazar, Petru Madar, Ioan Popoviciu, Alexiu Barbură, Teodor Modog, Ilie Madar, Teodor Madar Ghiurchi, Ioan Domocoș, câte 20 bani; Stefan Bradea, Gavril Baticiu, G. Modog, Zaharie Pantiș, G. Bradea, Petru Bârna, Gavril Baticiu, câte 10 bani. Tuturora li-se mulțumește.

Știri din piață *Făgăraș*. Grâu, hl. 9-10 coroane; sâcara 7-7.50; ovăș 4-5; cucuruz 6-8; cartofi 2-3; fasole 8-9; prune uscate 16-20.

Arad. Grâu, hl. 7 coroane 65 bani; cucuruz 5.25; sâcară 7.30; orz 5.50 - 6.50; ovăș 6.30.

Cluj. Grâu, 100 chlgr. 12-13 coroane 40 bani; sâcara 11.60-12.20; cucuruz 9-9.30; ovăș 10-10.40; orz 10.80-12. Ouă 7 bucăți 40 bani.

POSTA REDACTIEI ȘI ADMINISTRAȚIEI.

Reuniunea de cântări din Coșteiu.

Invitarea a sosit prea târziu. Un raport scurt credem, că va sosi la timp.

Dlui I. Belbe, inv. În gazete n'ai fost atacat, prin urmare răspunsul public trebuie înaintat la forurile bisericești.

Dlui G. David, Juncu. Gleditschia triacanthos, 1 chlgr. 1 c. 16 bani, 10 chlgr. 10 c. 60 b. Sămânță escelentă capeți la »Verkaufshalle des landwirthschaftlichen Bezirksvereines in Hermannstadt, Grosser Ring 20«.

Dlui I. Rusu, Mártonhegy. După-cum ne spune vicenotarul comitat. Sibiu, în privința învățătorilor pens. nu există dispoziție-deci nu sînt scutiți.

Ab. nr. 4533, Toracul-mic. Îndată ce publicăm ează ghiciri, îi vine rindul. Deslegările întarziate nu le-am putut publica.

Dlui A. Vlădușiu, Mălâncrav. Numerii dela început nu-i mai avem.

Dlui Iacob, Popa, Hidis. Pentru publicarea anunțului trimite 1 c. 60 b.

Ab. nr. 1639, Bologa. 1. Istoria Transilvaniei de George Barițiu, tomul II., se capătă la W. Krafft, Sibiu, cu 2 fl. și 20 cr. porto. 2. În limba română nu se află, dar' vom publica-o noi la timpul seu.

Ab. nr. 5314. Adresează-te direct la »Reuniunea română de înmormântare în Sibiu«, Fleischer-Gasse.

Dlui Ceortea Angel, Fel-Enyed. Dl acela și-a căpătat servitoare.

Ab. 574, Sas-Herman. »Comasările« de Elia Dopp, 40 cr. și 5 cr. porto, dela »W. Krafft, librar, Sibiu«. — Așteptăm statutele.

Ab. 700, Ampoia. D-ta se spui la tribunal, că nu-l primești ca martor, de-oare-ce el nici nu te-a cunoscut, după-cum poți dovedi.

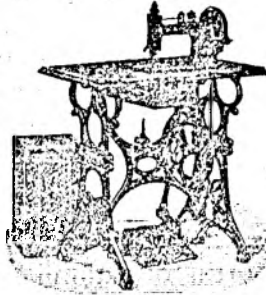
Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: Ioelf Marschall.

Gustav Dürr,

mechanic.

Magazin de mașini de cusut și de velocipede,

Sibiu. Piața-mare nr. 19.

Recomandă depositul seu mare și bine asortat cu toate felurile de mașini de cusut mai renumite din fabrici străine și indigene pe lângă un preț foarte moderat.

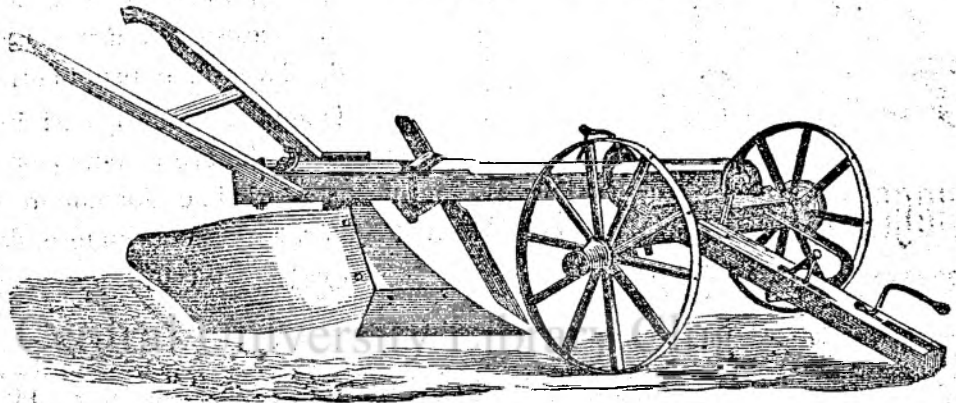
Ca specialități se recomandă mașinile de cusut:

Seidel & Naumann, G. M. Pfaff.

Toate acareturile mașinilor de cusut de orice fel precum ace, curele, oleiuri fine și altele se află întotdeauna în depositul meu. Reparaturile la mașinile de cusut de orice fel sînt executate prompt, ieftin și conștientios cu garanție. Pentru fiecare mașină nouă de cusut cumpărată dela mine dau 5 ani garanție.

[10] 4-10

Liste de prețuri se trimit la cerere gratis și franco.

Andreiu Török,

fabrică de mașini agricole și institut de instalațiuni de mori; reprezentanță generală a fabricii de motori cu gaz Langen & Wolf din Viena,

Sibiu. — Poarta-Cisnădiei,

recomandă pentru sezonul de primăvară cele mai apreciate și pretutindenea recunoscute pluguri de întors, pluguri cu o față, pluguri »universal« (sistem Sach), mai departe mașini de sămănat pentru cucuruz și napi, pluguri de săpat, pluguri de mână ordinare, grape de fer ș. a., ș. a.

Toate cele de calitate cea mai bună și cu garanție se vînd cu prețurile cele mai ieftine pe lângă condițiunile cele mai avantajoase de plătit.

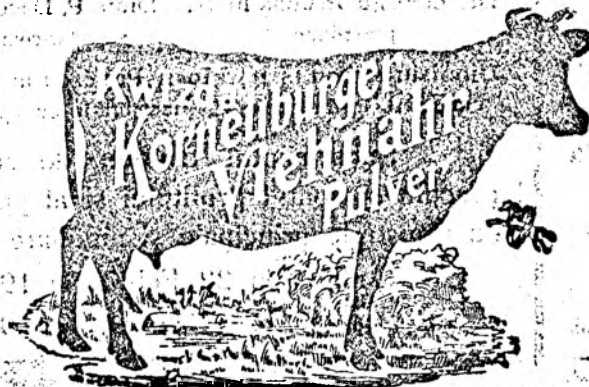
[11] 2- Cataloge ilustrate gratis și franco.

Pravurile Korneuburg ale lui Kwizda

[33] 12-15

pentru nutrirea vitelor

Mijloace dietetice pentru oal, vite corne și oi.

De 50 ani deja întrebuințat în cele mai multe economii de vite la lipsa poștei de mîncare, la digestiunea rea, la îmbunătățirea și sporirea laptelui. Prețul: 1/2 cutie cor. r. 40, 1/2 cutie 70 bani. Veritabilă numai cu marca de mai sus, de vînzare în toate farmaciile și droguerile.

Deposit principal la:
Francisc Ioan Kwizda,
furnizor de cîrte ces. și r. austro-ungar,
ger. român și princ. bulgar.
Farmacist în Korneuburg lângă Viena.

